

Život Cirkvi

Ročník 19

33/2012

Cyklopúť z Kežmarku do Kyjeva za život nenarodených detí

Ekonomický komentár: O istotách a slobode

Niet vari spoločenskej otázky, ktorá by ma fascinovala viac. Ako je možné, že ľudia veriaci aj neveriaci sa viac boja neistoty než neslobody? Ľudí Stvoriteľ obdaril rozumom a slobodnou vôľou. Predsa však slobodou akoby pohrdali a istoty akoby príliš vyzdvihovali.

Slovensko je krajinou, ktorá naplno zažila komunizmus. Československo spolu s východným Nemeckom boli okrem Sovietskeho zväzu najtvrdšími režimami. Miera neslobody a prenasledovania dosiahla obudné rozmery.

V ekonomickej oblasti boli dlhodobé múdrosti postavené na hlavu. O tom, koľko sa čoho vyrobí, rozhodovali centrálni plánovači. Podujali sa na nemožnú úlohu. Hrali sa na Boha, ak si mysleli, že dokážu dostatočne presne odhadnúť, koľko čoho treba, za akú cenu, po čom obyvatelia túžia a čo presne potrebujú.

Režim napokon padol a dnes cestujeme slobodne. Vieru praktizujeme slobodne. Môžeme podnikat', vzdelávať sa navzájom. Do obchodov sa vrátili suroviny známe naposledy z kuchárskej knihy od Terézie Vansovej. A predsa hlboko v srdciach mnohých ľudí vládne nepokoj.

Neistá práca, neisté príjmy. Neisté uplatnenie vo vyštudovanom odbore. Neistá výška dôchodku v starobe. Neistá doba čakania na operáciu. Neisté je aj to, koľko budú zajtra v obchode stáť základné potraviny.

Neistoty je zdanlivo toľko, že mnohí ľudia povedia „za komunizmu bolo lepšie.“ Požadujú od štátu záruky práce, príjmov, dôchodkov či včasnej zdravotnej starostlivosti. Ako za minulého režimu, tak aj teraz.

Vtedajšie utrpenie a útlak sú však dávno zabudnuté. Akoby našim dedom a pradedom neukradli polia a lesy. Akoby nezavliekli do Sovietskeho zväzu na roky rokúce stovky a tisíce ľudí s nepokríveným charakterom. Akoby nevážnili zasvätených i laikov. Akoby nezadusili v mladých ľuďoch chuť podujat' sa na objavovanie sveta, hoci pred zadusením chuti ešte spustili závery na hraniciach.

Skutočne, myseľ zastáva nad otázkou „ako je to možné“. Ako je možné, že po tisícročiach zápasu medzi slobodou a útlakom si moderný človek

dobrovoľne volí takzvané istoty na úkor slobody. Radšej odovzdá verejnej moci polovicu svojich príjmov. Radšej odhovorí brata či syna od zámeru podnikat'. Radšej súhlasí s obmedzeniami voči sebe a svojej rodine, aby sa zbavil neistoty ohľadom budúcnosti.

Moderní ekonómovia vedia veľmi fundovane popísať toto chovanie. Každý človek chce dosiahnuť blahobyt cez aktivity či oddych, ktoré mu spoločne prinášajú úžitok. Peniaze za prácu, oddych počas dovolenky. Ak má v úžitkovej funkcii u daného jedinca veľkú váhu istota, potom neistota znižuje blahobyt či úžitok a dotýčny sa jej vyhýba. V mikroekonómii to môžeme odhadovať a modelovať. Ostáva však nezodpovedaná kľúčová otázka: „Prečo je tomu tak?“

Britský filozof Roger Scruton navštívil pred časom Bratislavu a na danú otázku elegantne odpovedal. Ľudia sa vzdávajú veľkej časti slobody za príslub istôt od štátu, ak nemajú iné, lepšie zdroje istoty. Lebo túžba po istotách je človeku vlastná.

Ako skvelý zdroj istoty môže slúžiť rodina. Ak sa deti môžu spoľahnúť na lásku a pozornosť rodičov. Ak rodičom naopak venujú svoj čas, keď rodičia zostarnú a treba ich opatrovať. Istotou je láska medzi súrodencami a medzi manželmi. Láska skutočná, bezvýhradná, na celý život.

Podobne osobný vzťah s Bohom a sytenie sa jeho Telom v Eucharistii prinášajú tú pravú istotu. Až do dnešných dní sa ozýva šomranie Izraelitov na púšti. Banovali za hrncami plnými mäsa. Alebo zástup, ktorý prišiel za Ježišom s vidinou nasýtenia sa opakovaným zázračným rozmnožením chlebov. Pre nich aj pre nás tým skutočným pokrmom a istotou je pravý chlieb z neba. Pieseň „Ctím teba pobožne“ sa v spevníkoch na Slovensku objavuje najneskôr od roku 1655. Obsahuje ozaj priliehavý verš: „O tebe rozjímam, Boh môj a Pán, stvorením pohľadám, keď teba mám.“

Takto nasýtení a zaistení sa odvážime naplno žiť slobodu. Človek vedomý si zaistenia od Boha a svojich blízkych využije talenty s radosťou. Získa slobodný vzťah k materiálnemu blahobytu. Odváža sa podnikat'. Takýto slobodný človek sa nebude musieť báť neistoty. Svoju istotu nájde, avšak inak než v náručí opatrovateľského štátu takzvaného blahobytu.

Marcel Mikolášik,

ekonóm, člen Klubu kresťanských ekonómov (CEBSI)

Kardinál Tomko pápežským legátom na oslavách v L'vove

Vatikán 11. augusta (RV) - Svätý Otec vymenoval kardinála Jozefa Tomka, emeritného prefekta Kongregácie pre evanjelizáciu národov, za svojho osobitného vyslanca, ktorý ho bude zastupovať na oslavách 600. výročia zriadenia arcibiskupstva a metropolie

L'vov. Ukrajinskí rímskokatolícki si toto jubileum pripomenú v sobotu 8. septembra 2012.

L'vovská latinská metropolia, ktorej aktuálnym arcibiskupom je Mieczysław Mokrzycki, vznikla 28. augusta 1412.

-jak-

Príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána

Castel Gandolfo 12. augusta (RV) - V nedeľu napoludne sa pohľady pútnikov, na nádvorí Apoštolského paláca v Castel Gandolfo, upriamili smerom k balkónu, z ktorého sa im Benedikt XVI. prihovoril.

Drahí bratia a sestry!

Čítanie zo šiestej kapitoly Evanjelia podľa Jána, ktoré nás sprevádza v liturgii týchto nediel, nás minulú nedeľu viedlo k zamysleniu nad rozmnožením chlebov, ktorými Pán nasýtil päťtisícový zástup. Uvažovali sme nad pozvaním Ježiša, ktoré adresoval tým, ktorých nasýtil, aby sa zháňali za pokrmom, ktorý ostáva pre večný život.

Ježiš im chce pomôcť pochopiť hĺbku významu zázraku, ktorý urobil: v zázračnom utíšení ich telesného hladu im dáva na vedomie, že on je ten chlieb, ktorý zostúpil z neba (porov. Jn 6,41), ktorý sýti definitívne. Aj židovský národ pri dlhom putovaní púšťou zakúsil chlieb, ktorý zostúpil z neba, mannu, ktorá ho držala pri živote, až kým nedošiel do zasľúbenej zeme. Teraz Ježiš hovorí o sebe ako o pravom chlebe z neba, ktorý je schopný udržať nás pri živote nielen istý čas, alebo počas nejakého úseku putovania, ale navždy. On je pokrm, ktorý dá život večný, pretože je jednorodeným Synom Božím, ktorý je v Otcovi, a prišiel, aby daroval človeku život v plnosti, voviedol človeka do života s Bohom.

V židovskom chápaní bolo jasné, že pravým chlebom z neba, ktorý sýti Izraela, je Zákon, Božie slovo. Izraelský národ dobre vedel, že Tóra bola základným a trvalým darom Mojžišovi a že základný prvok, ktorým sa líšil od iných národov, spočíva v poznaní Božej vôle, a teda v správnej ceste života. Teraz Ježiš tým, že sa predstavuje ako chlieb života, dosvedčuje, že osobne on je Božím Slovom, vteleným slovom, skrze ktoré môže človek urobiť Božiu vôľu svojím pokrmom (porov. Jn 4,34), ktorý usmerňuje a udržia jeho život. Pochybovať teda

o božstve Ježiša, ako Židia v dnešnej stati evanjelia, znamená stavať sa proti Božiemu konaniu. Oni naozaj namietajú: Vari to nie je Jozefov syn, ktorého otca a matku poznáme (porov. Jn 6,42). Nejdú za jeho pozemský pôvod, a preto sa zdráhajú akceptovať ho ako Božie slovo, ktoré sa stalo telom. Sv. Augustín vo svojom komentári Jánovho evanjelia hovorí: «boli ďaleko od nebeského chleba a boli neschopní pocítiť hlad. Mali choré ústa srdca... V skutočnosti tento chlieb vyžaduje vnútorný hlad človeka» (Kázne o Jánovom evanjeliu, 26.1).

Musíme sa pýtať, či my naozaj pocítujeme tento hlad, hlad po Božom slove, hlad po poznaní pravého zmyslu života. Len kto je priťahovaný k Bohu Otcovi, kto ho počúva a nechá sa ním formovať, môže veriť v Ježiša, stretnúť ho a živiť sa ním a tak nájsť pravý život, cestu života, spravodlivosti, pravdy, lásky. Sv. Augustín dodáva: «Pán...prehlásil, že je chlebom, ktorý zostúpil z neba a povzbudil nás, aby sme v neho verili. Požívať živý chlieb naozaj znamená veriť v neho. A kto verí, požíva ho. Neviditeľným spôsobom je nasycovaný, podobne neviditeľným spôsobom sa rodí pre nový život, hlbší, pravdivejší, rodí sa zvnútra, vo svojej mysli sa stáva novým človekom» (tamtiež). Vyzývajú Pannu Máriu ju prosme, aby nás viedla ku stretnutiu s Ježišom, aby naše priateľstvo s ním bolo stále intenzívnejšie; prosme ju, aby nás viedla k plnému spoločenstvu lásky s jej Synom, živým chlebom, ktorý zostúpil z neba, a tak k vnútornej premene nášho bytia.

Vyzývajú Pannu Máriu ju prosme, aby nás viedla ku stretnutiu s Ježišom, aby naše priateľstvo s ním bolo stále intenzívnejšie; prosme ju, aby nás viedla k plnému spoločenstvu lásky s jej Synom, živým chlebom, ktorý zostúpil z neba, a tak k vnútornej premene nášho bytia.

-jak-

V Castel Gandolfo zaznel koncert na počesť Benedikta XVI.

Castel Gandolfo 13. augusta (RV) - Düsseldorfský violončelista Thomas Beckmann a spevácky zbor „Cantico Regensburg“ koncertovali uplynulú sobotu pre Benedikta XVI. Protagonisti večera dobre známi Josephovi Ratzingerovi, ako aj jeho bratovi Georgovi predviedli duchovné diela predstaviteľov nemeckého romantizmu.

Svätý Otec po skončení programu vyjadril účinkujúcim aj organizátorom úprimné poďakovanie. „Programom tohto večera ste nám dali odtlačok rozmanitosti hudobnej produkcie a šírky harmónie. Hudba nie je nejaký rad tónov, má svoj rytmus a súčasne komunikuje cez harmóniu, štruktúru a hĺbku. To sme si mohli naozaj vychutnať nielen vo viachlasných spevoch, ale aj v inštrumentálnych skladbách, ktoré nám predviedli pán Thomas Beckmann so svojou manželkou Kayoko. Všetkých sa nás mohli dotknúť mäkké a plné tóny

violončela. Hudba je vyjadrením duše, vnútorného sveta človeka, ktorý je vytvorený pre pravdu, dobro a krásu. Nie náhodou hudba často sprevádza našu modlitbu. Ona môže vo svojej rezonancii nechať zaznieť aj naše zmysly a naše pocity, pri stretnutí sa s Bohom v modlitbe,“ povedal Benedikt XVI.

Thomas Beckmann - 55-ročný umelec - je v Nemecu známy aj svojou dlhoročnou dobročinnosťou. Hudba je podľa neho hlasom v službách boja proti chudobe, diskriminácii a vykorisťovaniu. Založil dobrovoľnícke spolky na podporu chudobných, každoročne usporadúva viaceré benefičné koncerty a organizuje iniciatívy zamerané na pomoc bezdomovcom. „Všetkým vám zo srdca prajem úspešné hudobné účinkovanie počas mnohých rokov a bohaté Božie požehnanie pre vaše charitatívne nasadenie. Ešte raz úprimná vďaka za tento krásny večer,“ povedal na margo toho Benedikt XVI.

-jak-

Benedikt XVI. slávil svätú omšu vo farskom kostole Castel Gandolfo

Castel Gandolfo 15. augusta (TK KBS) - Pre farníkov z Castel Gandolfo, kde sa nachádza letná pápežská rezidencia, je každoročne vzácnou príležitosťou stretnúť sa pri slávení svätej omše s Petrovým nástupcom. Benedikt XVI. sa pred ôsmou hodinou ráno vydal peši zo svojej rezidence cez námestie do asi 100 metrov vzdialeného farského kostola sv. Tomáša da Villanova. Stovky ľudí, ktorí sa do kostola nedostali, sledovali svätú omšu z obrazovky na námestí. Svätý Otec poukázal v homílii na pozadie vyhlásenia dogmy o Nanebovzatí, ako aj na aktuálny význam dnešnej slávnosti.

„Drahí bratia a sestry,

1. novembra 1950 ctihodný Pius XII. vyhlásil ako dogmu, že Panna Mária «ukončiac beh svojho pozemského života bola vzatá do nebeskej slávy s dušou a telom». Táto pravda viery bola uznaná na základe tradície, potvrdená cirkevnými otcami a predovšetkým bola dôležitým aspektom kultu uctievania Kristovej Matky. Práve prvok kultu predstavuje takpovediac hybnú silu, ktorá podnietila formulovanie dogmy. Táto doma predstavuje akýsi akt chvály a oslavy Svätej Panny. Toto vyplýva aj zo samotného textu apoštolskej konštitúcie, v ktorej je potvrdené, že dogma je vyhlásená «ku cti Syna, k oslave Matky a pre radosť celej Cirkvi». Takto bolo dogmatickou formou vyjadrené to, čo už bolo slávené skrze kult a nábožnosť Božieho ľudu ako najvyššia a trvalá oslava Panny Márie. Akt vyhlásenia Nanebovzatia sa predstavuje ako liturgia viery.

V evanjeliu, ktoré sme dnes počuli, sama Mária procky ohlasuje niektoré slová, ktoré smerujú k tejto perspektíve. Hovorí: «Od tejto chvíle blahoslaviť ma budú všetky pokolenia» (porov. Lk 1, 48). Proroctvo pre celú históriu Cirkvi. Toto vyjadrenie v hymne Magnifikat, zaznamenané sv. Lukášom, poukazuje na to, že oslava Svätej Panny, Božej Matky, je úzko spojená s Kristom, jej Synom a týka sa celej Cirkvi všetkých čias a všetkých miest. Zaznamenanie týchto slov evanjelistom predpokladá, že úcta voči Márii bola v Cirkvi prítomná už v čase sv. Lukáša a on ju považoval za povinnosť a úlohu kresťanskej komunity pre všetky generácie. Máriine slová hovoria, že je akousi povinnosťou Cirkvi pamätať na túto veľkosť ženy skrze vieru. Táto slávnosť je teda pozvaním chváliť Boha a dívať sa na veľkosť tej ženy, pretože to, kto je Boh, poznávame z tváre tých, ktorí sú jeho.

Ale prečo bola Mária oslávená nanebovzatím? Sv. Lukáš, ako sme počuli, vidí koreň jej zvelebovania a oslavy vo vyjadrení Alžbety: «Blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán» (Lk 1,45). Magnifikat, tento chválospev na Boha, ktorý je živý a pôsobí v dejinách, je hymnom viery a lásky, ktorá vyviera zo srdca Panny. Ona žila s príkladnou

vernou a zachovávala v najhlbšom vnútri svojho srdca slová Boha k svojmu ľudu, prísľuby dané Abrahámovi, Izákovi a Jakubovi a urobila ich súčasťou svojej modlitby: Toto Božie slovo sa v Magnifikat stalo slovom Márie, svetlom jej cesty, a tak ju urobilo schopnou prijať do svojho lona Slovo Boha, ktoré sa stalo človekom. Dnešná

stránka evanjelia pripomína túto prítomnosť Boha v histórii a v behu udalostí. Osobitne tu je odkaz na šiestu kapitolu Druhej knihy Samuelovej (6, 1-15), kde Dávid prenáša Archu zmluvy.

Paralela evanjelistu je jasná: Mária v očakávaní narodenia Syna Ježiša je Archou, ktorá nesie v sebe prítomnosť Boha, prítomnosť, ktorá je prameňom potechy, úplnej radosti. Ján sku-

točne zaplesal v lone Alžbety, presne ako Dávid tancoval pred Archou. Mária je «návštevou» Boha, ktorý spôsobuje radosť. Zachariáš to vo svojom chválospeve hovorí jednoznačne: «Nech je zvelebený Pán Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud» (Lk 1,68). Zachariášov dom zakúsil návštevu Boha v neočakávanom narodení Jána Krstiteľa, ale predovšetkým v prítomnosti Márie, ktorá nosila vo svojom lone Božieho Syna.

Ale opýtajme sa teraz, čo dá pre našu cestu, pre náš život Nanebovzatie Márie? Prvá odpoveď je: v Nanebovzatí vidíme, že u Boha je priestor pre človeka, Boh sám je domom mnohých príbytkov, o ktorých hovorí Ježiš, Boh je domom človeka. A Mária sa zjednotením s Bohom nevzdáľuje od nás, neodchádza na nejakú neznámu galaxiu, ale idúc k Bohu sa približuje aj k nám, pretože Boh je nám všetkým blízko a Mária, zjednotená s Bohom, má účasť na Božej prítomnosti, je teda aj nám, každému jednému, celkom blízko.

Sv. Gregor Veľký napísal o sv. Benediktovi pekné slová, ktoré môžeme aplikovať aj na Máriu. Hovorí, že srdce sv. Benedikta sa stalo takým veľkým, že celé stvorenie by doň mohlo vojsť. Toto ešte viac platí pre Máriu. Mária, úplne zjednotená s Bohom, má tak veľké srdce, že všetky stvorenia môžu vstúpiť do tohto srdca a tento prísľub zjavovať vo všetkých častiach sveta. Mária je blízko, môže počúvať, môže pomáhať. Mária, zjednotená s Bohom je úplne blízko, má srdce široké ako srdce Boha.

Avšak je tu aj iný aspekt: Nielen v Bohu je priestor pre človeka, aj v človeku je priestor pre Boha. Aj toto pozorujeme v Márii, posvätej arche, ktorá nosí prítomnosť Boha. V nás je priestor pre Boha a táto Božia prítomnosť, v nás taká dôležitá pre osvetľovanie sveta v jeho smútku, v jeho problémoch, táto prítomnosť, sa realizuje vo viere. Skrze vieru otvárame dvere nášho bytia, aby Boh vstúpil do nás, aby Boh mohol byť silou, ktorá oživuje naše putovanie. V nás je tento priestor. Otvorme sa ako Mária hovoriac: Nech sa stane Tvoja

vôľa. Som služobnica Pánova. Otvoriac sa Bohu nestrátime nič, naopak, náš život sa stane bohatým a veľkým.

Je to tak; viera, nádej a láska patria k sebe. Veľa sa dnes hovorí o lepšom svete, ktorý s nádejou očakávame. Či a kedy tento lepší svet príde, nevieme. Isté však je, že svet, ktorý sa vzdáľuje od Boha, sa nemôže zmeniť v lepší, ale horší. Len prítomnosť Boha môže garantovať dobrý svet.

Boh nás čaká, pozoruje, nejdeme do prázdna, sme očakávaní. Idúc k druhému svetu nájdeme aj dobrotu Matky, stretneme tam našich drahých a Božiu dobrotu. Boh nás čaká, toto je naša veľká radosť a veľká nádej, ktorá sa rodí práve z dnešného sviatku. Mária je radosťou nášho života, je našou nádejou. Veľké srdce, prítomnosť Boha vo svete, Boží priestor v nás, nádej, to že sme očakávaní, toto je symfónia dnešného sviatku, indikácia, ktorú nám dáva meditácia nad touto slávnosťou. Mária je zorničkou a leskom oslávenej Cirkvi, je útechou a nádejou Božieho ľudu na jeho pozemskej púti, hovorí dnešná prefácia. Zverme sa jej materskému príhovoru, aby nám od Pána vyprosila posilnenie našej viery vo večný život; aby nám pomáhala dobre prežívať čas, ktorý nám Boh daruje. S kresťanskou nádejou, že nebo nie je o nostalgii, ale je živou a činorodou túžbou po Bohu už tu na tomto svete, túžbou po Bohu, ktorú on dáva neúnavným pútnikom, podnecuje v nás odvahu a silu viery, ktorá je súčasne odvahou a silou lásky.“

Pred modlitbu Anjel Pána

Benedikt XVI. pútnikom na nádvorí pápežského letného sídla priblížil vo svojom príhovore pred modlitbou pôvod a význam slávnosti Nanebovzatia.

„Uprostred mesiaca august slávi Cirkev na západe a východe slávnosť Nanebovzatia Panny Márie. V Katolíckej cirkvi dogma o nanebovzatí, ako vieme, bola vyhlásená ctihodným pápežom Píom XII. počas Svätého roku 1950. Avšak oslava tohto mariánskeho tajomstva siaha svojimi koreňmi do viery a kultu prvých dvoch storočí Cirkvi. Hlboká úcta voči Božej Matke sa totiž postupne rozvíjala v kresťanskom spoločenstve.

Už na konci 4. stor. a na začiatku 5. stor. máme svedectvá rôznych autorov, ktorí potvrdzujú, že Mária je v Božej sláve v celej svojej celistvosti – dušou a telom. Efezským koncilom v r. 431 sa slávnosť Božej matky ešte viac upevnila a v 6. stor. v Jeruzaleme zmenila svoju tvár a stala sa slávnosťou usnutia, prechodu

či nanebovzatia Márie – teda slávnosťou momentu, v ktorom Mária opustila scénu tohto sveta a oslávená dušou i telom prešla do Neba, k Bohu.

Aby sme pochopili Nanebovzatie, musíme sa zahľadiť na Veľkú noc, na to veľké tajomstvo našej spásy, ktoré naznačuje Ježišov prechod do slávy Otca skrze utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie. Mária, ktorá porodila Božieho Syna v tele, je stvorením najviac zahrnutým do tohto tajomstva: vykúpená už od prvej chvíle svojho života a pridružená úplne osobitným spôsobom k utrpeniu a sláve svojho Syna. Nanebovzatie Márie je tak Kristovým veľkonočným tajomstvom, ktoré sa v plnosti realizuje v nej. Ona je dôverne zjednotená so svojim zmŕtvychvstalým Synom, víťazom nad hriechom a smrťou, a úplne jemu pripodobnená. No nanebovstúpenie je skutočnosťou, ktorá sa dotýka aj nás, pretože nám jasne ukazuje náš osud, ako aj osud ľudstva a dejín. V Márii naozaj kontemplujeme skutočnosť slávy, do ktorej je pozvaný každý z nás a celá Cirkev.

Stať z Evanjelia podľa sv. Lukáša, ktorú čítame v liturgii dnešnej slávnosti, nám dáva nazrieť na cestu Nazaretskej panny, ktorou prešla, aby mohla byť v Božej sláve. Je to rozprávanie o Máriinom navštívení Alžbety (Lk 1,39-56). Mária je tu vyhlásená za požehnanú medzi všetkými ženami a blahoslavenú, lebo uverila v naplnenie slov, ktoré povedal Pán. V speve Magnifikat, ktorý s radosťou prednáša Bohu, prezrádza svoju hlbokú vieru. Samu seba zaraďuje medzi „chudobných“ a „ponížených“, ktorí nemajú dôveru vo svoje vlastné sily, ale dôverujú Bohu a nechávajú priestor pre jeho pôsobenie, schopné vykonať veľké veci práve v slabosti. Kiež nás Nanebovzatie otvorí pre žiarivú budúcnosť, ktorá nás čaká, ktorá nás taktiež silno pozýva viac dôverovať Bohu, nasledovať jeho Slovo, hľadať a plniť jeho vôľu každý deň. To je cesta, ktorá robí požehnanou našu pozemskú púť a otvára nám brány neba.

Drahí bratia a sestry, ekumenický Druhý vatikánsky koncil potvrdzuje: „Mária po svojom nanebovzatí (...) mnohonásobným orodovaním nám naďalej získava dar večného spasenia. S materinskou láskou sa stará o bratov a sestry jej Syna, ktorí ešte putujú a nachádzajú sa v nebezpečenstvách a ťažkostiach, dokiaľ sa nedostanú do blaženej vlasti.“ (Lumen gentium, 62). Vzývajme svätú Pannu, aby bola hviezdou, ktorá vedie naše kroky v ústrety jej Synovi, na našej ceste k dosiahnutiu nebeskej slávy, do večnej radosti.“

-jak.jm-/ foto RV

Benedikt XVI. k prírodným katastrofám v Číne, Filipínach a Iráne

Castel Gandolfo 13. augusta (TK KBS/RV CZ) - Benedikt XVI. po tradičnom nedeľnom príhovore po modlitbe Anjel Pána obrátil pozornosť veriacich zhromaždených na nádvorí v rezidencii v Castel Gandolfo na aktuálne dianie vo svete. „Myslím v súčasnosti na obyvateľov Ázie, najmä na Filipínach a v Čínskej ľudovej republike, ťažko poznamenaných prudkými dažďami, a tiež na obyvateľstvo

severozápadného Iránu, zasiahnutého zemetrasením. Tieto udalosti zapríčinili mnoho obetí a zranených, tisíce ľudí sa ocitlo bez prístrešia a boli spôsobené obrovské škody. Vyzývam vás, aby ste sa spojili so mnou v modlitbe za tých, ktorí prišli o život a za všetkých ľudí skúšaných tak ničivými kalami. Kiež týmto našim bratom nechýba naša solidarita a naša podpora.“ **Zdroj: RV CZ**

Benedikt XVI.: Svätý Maximilián Kolbe ako svetlo povzbudení

Vatikán 14. augusta (RV) - Cirkev dnes slávi spomienku sv. Maximiliána Márie Kolbeho, poľského františkánskeho kňaza, ktorý zomrel v roku 1941 v koncentračnom tábore v Osvienčime, keď ponúkol svoj život za život otca istej poľskej rodiny. Ten patrila k desiatim väzňom odsúdeným k smrti hladom za to, že predtým z tábora utiekol iný väzeň. Pápež Benedikt XVI. označil Kolbeho za „svetlo“, ktoré „povzbudilo ostatných svojím darovaním sa“, k tomu, aby boli nablízku trpiacim a utláčaným. Prekonať zlo dobrom, nenávisť láskou, ale aj Ježišovo „nové prikázanie“: „milujte sa navzájom, ako som ja miloval vás“. Tieto slová, ktorými – ako povedal Svätý Otec – žil páter Kolbe až do konca, všetkých pozývajú nasledovať nesmiernu lásku nášho Pána (Generálna audiencia 9. august 2006).

Láska k Ježišovi skrze 'áno' Márii. Páter Kolbe bol vo svojom najhlbšom vnútri mariánskym kňazom, pokračoval v rozdávaní nádeje a uzdravenia aj tým, ktorí s ním boli v hladovej komore v Osvienčime. Úplne sa zveril Matke Božej až do svojho konca 14. augusta 1941. „Ave Mária!“ - znelo posledné zvolanie z úst sv. Maximiliána Márie Kolbeho, keď natáhoval ruku k tomu, ktorý ho zabíjal injekciou fenolovej kyseliny. Dojatie môžeme konštatovať, že pokorné a dôverčivé spolaľnutie sa na Pannu Máriu je vždy prameňom odvahy a pokoja,“ povedal v súvislosti so smrťou svätca Benedikt XVI. počas generálnej audiencie dňa 13. augusta 2008. Ako ďalej dodal, mučeníci nikdy neboli odrádzaní od vykonávania dobra, aj keď sa zdalo, že zlo zničí všetko: „Na prvý pohľad by ich existencia mohla byť považovaná za porážku, ale práve v ich mučeníctve žiari odlesk Lásky, ktorá víťazí nad temnotou egoizmu a nenávisťou. Sv. Maximiliánovi Kolbemu sú pripisované nasledujúce slová, ktoré mal vysloviť uprostred hrôz nacistického prenasledovania: 'Nenávisť nie je tvorivou silou, tou je iba láska.'“ (Generálna audiencia 13. august 2008) -mf-

25. výročie adopcie nenarodených detí

Vatikán 16. augusta (RV) - Svätý Otec napísal posolstvo účastníkom 301. pešej púte z Varšavy do mariánskeho sanktuária v Čenstochovej pri príležitosti 25. výročia iniciatívy pre záchranu počatého života, zvanej Duchovná adopcia nenarodeného dieťaťa. Ide o modlitbovú iniciatívu, záväzok každodennej modlitby desiatku ruženca počas deviatich mesiacov, s úmyslom vyprosovania ochrany pre dieťa, ktorému hrozí nebezpečenstvo zabitia v lone jeho matky.

Posolstvo Benedikta XVI. prečítal počas stredajšej eucharistickej slávnosti arcibiskup Varšavy kardinál

Kazimierz Nycz pútnikom na Jasnej Hore. Svätý Otec v ňom vyjadruje docenenie ľuďom, ktorí sú zapojení do tejto iniciatívy, čím podporujú hodnoty evanjelia života a lásky v protiklade s hrozbou potratu a eutanázie, promiskuity a patológie rodinného života. Benedikt XVI. vyjadruje želanie, aby toto dielo mohlo prenikať stále viac do srdca ľudí, aby vzrastala duchovná pomoc bezbranným deťom, ktorých život je ohrozený, podobne pomoc párom v ťažkostiach s prijatím počatého života a manželom skúšaným drámou potratu.

„Cirkev – dom života“ je heslo 25. výročia Duchovnej adopcie nenarodených detí, ktorá podľa slov pápeža posilňuje medziľudské vzťahy a vzťahy v spoločnosti. Zrodila sa vo Varšave v roku 1987 v pastoračnej skupine zapojenej do organizovania púti na Jasnú Horu a rýchlo sa rozšírila do okolitých krajín.

-jak-

Dvaja obžalovaní v kauze vyšetrovania úniku tajných dokumentov

Vatikán 14. augusta (RV SK/RV CZ) - Promótor spravodlivosti prof. Piero Antonio Bonnet v pondelok zverejnil obžalobu voči bývalému pápežskému komorníkovi Paolovi Gabrieleemu v súvislosti s únikom dôverných dokumentov a postúpil obžalovaného súdu. Gabriele bol pôvodne obvinený zo série celkom deviatich trestných činov vrátane hanobenia štátnych inštitúcií, nactiutľhania a porušenia štátneho tajomstva. Predbežné vyšetrovanie sa nakoniec uzatvorilo obžalobou z jediného trestného činu - krádeže za priťažujúcich okolností.

Gabrielemu za tento skutok hrozí trest odňatia slobody na jeden až šesť rokov. Pred vatikánsky tribunál nepredstúpi skôr než 20. augusta tohto roku. Ďalším obvineným je zamestnanec štátneho sekretariátu - počítačový technik Claudio Sciarpetletti. Taliansky občan a vatikánsky zamestnanec figuruje vo vyšetrovaní ako známy a priateľ obžalovaného Gabrieleho, nie však ako komplic. Vzápätí po zadržaní Gabrieleho bola 25. mája urobená prehliadka v Sciarpetlettiho kancelárii, kde vatikánska stráž zaistila obálku s uniknutými dokumentmi. Niektoré z nich publikoval vo svojej knihe s názvom „Jeho Svätosť“ taliansky novinár Gianluigi Nuzzi. Sciarpetletti strávil jednu noc vo väzbe, a potom bol prepustený na slobodu. Správa vyšetrojúceho sudcu zdôrazňuje jeho okrajovú úlohu v prechovávaní odcudzených dokumentov a kvalifikuje jeho vinu ako pomoc pri trestnom čine. V prípade Sciarpetlettiho je teda možné počítať s minimálnym či nulovým trestom.

Zverejnenie obsiahleho, takmer 40-stranového dokumentu vyšetrojúceho sudcu sprevádzala viac než dvojhodinová tlačová konferencia hovorcovi Svätej stolice P. Federica Lombardiho. Taliansky jezuita pri nej analyzoval niektoré ďalšie detaily obžaloby. Zdôraznil,

že niekoľko mesačné predbežné vyšetrovanie bolo oneskorené vypracovaním dvoch nezávislých psychologicko-psychiatrických posudkov obvineného Gabrieleho. Vyplyvajú z nich osobné pohnútky bývalého komorníka, ktorý si podľa odborníkov musel byť plne vedomý svojho konania. Podľa znaleckých posudkov totiž jeho osobnosť nevykazuje žiadne patogénny rysy. Obžalovaný nemotivuje svoj čin ekonomickými záujmami, ale vyšším poslaním. Gabriele sa považoval „za vyslanca Prozreteľnosti a Ducha Svätého“, ktorý má „priviesť Cirkev na správnu koľaj“. Majordómov „infiltrácia“, ako ju sám nazýva, tiež súvisí s jeho obľubou tajných spravodajských služieb. Osobný záujem o inteligenciu je teda podľa výsluchu druhým dôvodom protiprávneho činu, ktorého nezákonnosť obžalovaný plne priznáva.

Medzi neusporiadaným kvantom nakopírovaných dokumentov, odhalených pri domovej prehliadke u bývalého pápežského komorníka, sa okrem iného našli aj tri odcudzené predmety odlišnej povahy - šek na stotisíc euro venovaný na pápežovu charitu guadalupskou katolíckou univerzitou sv. Antonína, pravdepodobne zlatý kameň a vzácnu benátsku tlačovinu Aeneidy zo 16. storočia. Gabriele ich označil za „požičané“. Ako vysoko sporné sa javí Gabrieleho chovanie voči pápežskej rodine, pred ktorou - najmä pred osobným sekretárom Svätého Otca Mons. Georgom Gänsweinom - najskôr kategoricky poprel svoju krádež. Stalo sa tak dva dni po knižnej publikácii odcudzených dokumentov 21. mája 2012. O činnosti komorníka pritom už niekoľko mesiacov predtým vedel Gabrieleho „duchovný otec“, ktorý v spise vystupuje pod písmenom B. Potom, čo majordómus zjednal odovzdanie dokumentov talianskemu novinárovi Nuzzimu na niekoľkých schôdkach v priebehu decembra 2011 a januára 2012, odkopíroval všetky odcudzené listy a odovzdal ich svojmu „duchovnému otcovi“. Ten podľa svojej výpovede krabicu s dokumentmi spálil, lebo - ako uvádza - vedel, že ide o nelegitímnu vec a nepoctivú činnosť a obával sa, že by sa mohli byť zneužití neoprávneným spôsobom.

Už na základe tejto výpovede je totiž isté, že obžalobou Gabrieleho sa vyšetrovanie v žiadnom prípade nekončí. Na túto skutočnosť opakovane upozornil aj riaditeľ Tlačového strediska Svätej stolice na brífingu s novinármi. A potvrdzuje ju i vyšetrujúci sudca Bonnet, keď píše: „Šetrenie ešte nevrhlo plné svetlo na všetky členité a prepletené udalosti, ktoré sú predmetom tohto zložitého vyšetrovania, rozbiehajúceho sa do mnoho strán.“ Páter Lombardi potvrdil, že v prípade dokumentov neoprávnené odcudzených bola vždy zo strany inštitúcií Svätej stolice snaha o transparentnosť, spolu s hlbokým rešpektom k postaveniu, kompetentnosti a autonómnosti vatikánskeho súdnictva: „Úmysel pápeža je jasný: rešpektovať prácu súdnictva a jeho výsledkov, to tiež vysvetľuje absenciu ďalších intervencií pápeža k tejto kauze. To však nie je nevyhnutne vylúčené v budúcnosti: vždy zostáva v pápežovej právomoci zasiahnuť“. Prvá, nutne čiastočná fáza, fáza formálneho vyšetrovania je teda uzavretá, povedal páter Lombardi.

RV SK / RV CZ

Vatikán nie je medzi štátmi, kde funguje pranie špinavých peňazí

Vatikán 16. augusta (RV CZ) - „Moneyval úplne neutralizoval mýty, ktoré sa nakopili okolo vatikánskeho finančnictva,“ konštatoval Jeffrey Lena, právnik zo Spojených štátov, ktorý zastupuje Apoštolskú stolicu v rôznych medzinárodných záležitostiach. Vystupoval okrem iného tiež v procese vo Wisconsin, kde bol žalovaný pápež za údajne krytie kňazov, ktorí spáchali sexuálne delikty. Proces bol, ako je známe, ukončený a archivovaný ako neopodstatnený. Tento americký advokát sa podieľal tiež na zavedení medzinárodných predpisov proti praniu špinavých peňazí do peňažného sektoru mestského štátu Vatikán.

V rozhovore pre internetový denník Vatican Insider americký právnik odpovedal na otázky, týkajúce sa reakcií na správu tzv. Moneyvalu, teda európskej inštitúcie dohliadajúcej na chod finančného sektoru. Poukázal pritom na niektoré hypotézy, ktoré boli v médiách podané ako fakty. Napríklad nie je pravda, že vo vatikánskej banke mala svoje kontá firma Finmeccanica, podozrivá z korupcie, nie je pravdou ani to, že vatikánsky inštitút pre náboženské diela (IOR) užíva anonymné kontá, nie je tiež pravdou, že predpisy, ku ktorým sa vo finančnom sektore zaväzuje Vatikán, sú odlišné od tých, ktoré zaväzujú iné krajiny či medzinárodné subjekty.

V súvislosti s rozšírením mienky o neprehľadnosti a korupcii panujúcej vo Vatikáne pripomenul Jeffrey Lena, že práve tieto námietky vyvracia nedávna správa Moneyvalu. Experti z Rady Európy totiž vyhodnotili spoluprácu s Vatikánom pozitívne a dokonca priamo „vyhlásili, že vo Vatikáne neexistujú dôvody ku korupcii“. Pokiaľ ide o tzv. pranie špinavých peňazí, upozornil americký právnik na to, že takýto jav sa môže vyskytnúť v každej inštitúcii. A preto je dôležité rozlišovať tiež medzi tým, či je inštitúcia obeťou takejto operácie alebo či je do nej zapletená.

Moneyval vyhodnotil vatikánsky finančný systém ako „potencionálne povolený“ na takéto operácie, čo bolo v médiách prezentované takmer ako podozrenie z toho, že tam dochádza k praniu špinavých peňazí. Avšak stupnica hodnotenia finančných systémov, ktorú používa Moneyval, je širšia a obsahuje tiež označenie „vysoko rizikový“. Ten bol napríklad pripísaný Japonsku, Veľkej Británii, Austrálii či Taliansku. „Stačí preto len pozorne čítať správy Moneyvalu alebo Finančného akčného výboru proti praniu špinavých peňazí (FATF). Tak sa je možné najlepšie dozvedieť, v ktorých krajinách existuje vysoké riziko prania špinavých peňazí spojené s vážnym problémom organizovanej kriminality. Vatikán medzi nimi nefiguruje,“ hovorí právnik Svätej stolice.

Zdroj: RV CZ

Vatikánska bezplatná lekárska poradňa si pripomína 90. výročie

Vatikán 14. augusta (RV) - Približne 360 rodín z celého sveta a rôznych náboženských vyznaní prijala tento rok bezplatná Lekárska poradňa sv. Marty vo Vatikáne, ktorú spravuje Spoločnosť dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul v spolupráci s dobrovoľníkmi. Ako informoval denník *L'Osservatore Romano*, poradňa si tento rok pripomína 90. výročie svojho založenia.

Poradňa poskytuje lekársku a psychologickú podporu, zabezpečuje distribúciu mlieka, plienok, invalidných vozíkov, jedla, oblečenia a hračiek. Deti sú v nej podrobené pravidelným kontrolám a ich mamám sú poskytované odborné konzultácie. V tejto súvislosti je nevyhnutná dobrovoľnícka práca lekárov: pediatrov, gynekológov, dermatológov, zubárov, špecialistov a psychológov. Viacerí z nich sú členmi Asociácie sv. Petra a Pavla, založenej v roku 1970 na podnet Pavla VI. Tvorí ju rímski katolícki laici, ktorí vyvíjajú úsilie v rôznych dobrovoľných iniciatívach.

Najviac rodín navštevujúcich bezplatnú poradňu pochádza z Latinskej Ameriky a Severnej Afriky. V prvom rade ide o krajiny so silnou katolíckou tradíciou, ako je Peru a Ekvádor, na druhom mieste sú národy s moslimskou väčšinou, ako napríklad Egyptania, ktorí prišli do Talianska po Arabskej jari. Poradňu ďalej navštevujú aj rodiny z Líbye, Moldavska, Nigérie, Turecka, či Indie. Okrem katolíkov, prichádzajú za lekármi moslimovia, pravoslávni veriaci, evanjelici, adventisti, ale aj budhisti.

Lekárska poradňa sv. Marty bola založená s požehnaním Pia XI. po skončení Prvej svetovej vojny dňa 8. mája 1922. Veľmi intenzívne ju podporovala Newyorčanka Dula Draceková, akcionárka mliekarenskej spoločnosti. Rok predtým požiadala Benedikta XV. o povolenie vytvoriť sieť na distribúciu potravín pre deti chudobných v Ríme. Zariadenie navštívil v roku 2005 aj Benedikt XVI.

-mf-

Apel ekumenického patriarchu Konštantínopolu Bartolomeja I.

Vatikán 16. augusta (RV) - „Dialóg je jedinou nádejou na dosiahnutie pokoja“ a „každý zločin v mene náboženstva je zločinom proti náboženstvu.“ Takto by sa dal v krátkosti zhrnúť apel ekumenického patriarchu Bartolomeja I., ktorým v tieto dni vyjadril svoje „hlboké znepokojenie nad aktuálnym vyostrením násilia vo svete“. V nóte patriarchu Konštantínopolu zo 14. augusta sa ďalej uvádza, že „počnúc Amerikou, cez Afriku, Európu či Áziu, všetky kontinenty čelia

fenoménu intolerancie, ktorá nielen podkopáva stabilitu a pokoj vo svete, ale neguje ľudskú dôstojnosť“. Patriarcha Bartolomej vyjadruje rázne odsúdenie „rasovej nenávisti, genocídy, etnických čistiek, antisemitizmu a ničenia kultových miest“ a označuje ich za barbarské počinanie, ktoré si vyžaduje verejné odmietnutie, najmä ak je maskované náboženskou motiváciou v mene údajnej spravodlivosti.

Vzhľadom na Blízky východ, Nigériu, Sudán sa ekumenický patriarcha vyjadruje k zrážkam medzi kresťanmi a moslimami a zdôrazňuje, že „tieto konflikty musia byť riešené podporovaním vzájomného porozumenia a pokojných vzťahov, čo zaväzuje každého človeka“. Aj situácia v Sýrii patriarchu znepokojuje, a to predovšetkým pre „budúcnosť kresťanov v krajine“. Preto vyzýva „všetky strany zainteresované do konfliktu, aby zložili zbrane a dali prednosť humanitárnej situácii“. Obracia sa na všetkých náboženských predstaviteľov, aby „spolupracovali na podporovaní dialógu pre upevnenie pokoja vo svete“. Poukazuje na ich morálnu povinnosť budovať „pokoj ako životnú a základnú potrebu celého ľudstva“.

Náboženstvo nikdy nesmie byť – podľa Bartolomeja I. – dôvodom pre vojnu a konflikt, nemôže byť nástrojom fundamentalizmu a fanatizmu pre motívy čisto politické. V závere patriarcha Konštantínopolu vyjadruje solidaritu „všetkým komunitám, ktoré sú zasiahnuté násilím“ a žiada všetky „cirkvi a rehoľné spoločnosti, ako aj všetky medzinárodné organizácie a štáty, všetkých ľudí dobrej vôle, aby sa podieľali na víťazstve pokoja nad vojnou a nenávisťou“.

-jak-

Evanjelický pastor v Bavorsku prestúpil do Katolíckej cirkvi

Nemecko 14. augusta (RV CZ) - „Nevidím dôvod, prečo naďalej podporovať rozdelenie Cirkvi. Už dávno panuje zhoda v tom, čo bolo príčinou reformácie, a preto sa vraciam do Katolíckej cirkvi, z ktorej reformátori kedysi odišli,“ napísal na farskej webovej stránke evanjelický pastor žijúci v Nemecku, keď oznamoval svoj prechod do Katolíckej cirkvi. Jeho osobné rozhodnutie bolo široko komentované, pretože tesne predtým vydal knihu, v ktorej vysvetľuje svoje rozhodnutie a navrhuje ostatným protestantom podobný krok.

Pastor Andreas Theurer z malého mesta Göttelfingen v Schwarzwalde zdôraznil, že ho k tomuto rozhodnutiu nevedli žiadne organizačné otázky či konflikty s jeho evanjelickou obcou. „Je to výsledok mnohoročného teologického hľadania,“ povedal v rozhovore pre evanjelickú tlačovú agentúru. Katolícke učenie je totiž často bližšie než protestantské postoje. Ako príklad uviedol pastor Theurer okrem iného zásadu odvolávania sa výlučne

na Sväté písmo - sola scriptura. Táto zásada podľa neho sa odvoláva na bohatú skúsenosť Cirkvi prvých storočí.

Do Katolíckej cirkvi ho pritiahlo tiež zvláštne spojenie cirkevného úradu a kňazstva. Svoje teologické úvahy opísal pastor Theurer v knihe *Prečo sa nestáť katolíkom?* Táto publikácia však spôsobila okamžité uvoľnenie autora zo všetkých funkcií v evanjelickej obci. Tlačový hovorca katolíckej diecézy Augsburg potvrdil v rozhovore s Vatikánskym rozhlasom, že Andrea Theurer bude od novembra pracovať v tamojšom Inštitúte pre novú evanjelizáciu. Diecéza zatiaľ nechce komentovať žiadosť bývalého pastora o kňazské svätenie.

Andrea Theurer je ženatý a má dve deti. Do Katolíckej cirkvi prechádza spoločne s celou rodinou. Jeho prípad nie je úplne bežný, ale ani v Nemecku nie je ojedinelý.

Zdroj: RV CZ

Evanjelizovať a podporiť rodinu

Brazília 15. augusta (RV) - Podporiť, posilniť a evanjelizovať rodinu. Toto sú ciele Národného týždňa rodiny, ktorý sa koná v Brazílii od 13. do 18. augusta. Organizuje ho Komisia pre život a rodinu pri Konferencii biskupov Brazílie a jeho účastníci sa zaberajú témou „Rodina: práca a sviatok“, teda lajtmotívom 7. svetového stretnutia rodín, cirkevnej udalosti, ktorej svedkom bolo Miláno od 30. mája do 3. júna tohto roku. Ide o mnohé a rôzne stretnutia, ako informuje biskupská konferencia. Počas nich sa budú môcť „všetci, čo milujú rodinu a veria jej, zdieľať o zámeroch podporujúcich tieto pre nich jedinečné a konkrétne hodnoty“. Medzi cieľmi pastoraácie rodín Cirkev v Brazílii vyzdvihuje predovšetkým „formáciu kvalifikovaných pracovníkov, ktorí budú schopní odovzdávať učenie Cirkvi s jednoduchosťou, zrozumiteľnosťou a presnosťou“; ďalej „posilnenie úlohy laikov v evanjelizácii a pri hľadaní riešenia krízy“ a problémov rodiny. Ďalším cieľom je podporovanie „rastu spirituality“; úsilie o zabezpečenie toho, aby bola rodina skutočnou „svätyňou života“, kde má človek svoju hodnotu od počatia po prirodzenú smrť a aby sa tak dokázala postaviť proti zákonom, ktoré sú v protiklade s týmito prirodzenými hodnotami. Nielen to: „iniciatíva sa tiež snaží prebudíť rodiny v poslaní výchovy, a to výchovy k duchovnej, kde sa získava skúsenosť ľudských, evanjeliových hodnôt; stretnutie chce okrem toho motivovať rodiny v zmysle misionárskom a snaží sa všetkými prostriedkami o rehabilitáciu základnej bunky spoločnosti. Nakoniec úmyslom Národného týždňa rodiny – podľa Konferencie biskupov Brazílie – je aj „posilnenie farských spoločenstiev, miestnych cirkevných hnutí, inštitúcií na ochranu života, priblíženie sa Cirkvi k rodinám, ktoré sú vzdialené a povzbudenie k aktívnej účasti na liturgii“ v rámci spoločenstva.

-jak-

Predseda Pápežskej rady Iustitia et Pax o perzekúcii kresťanov

Vatikán 13. augusta (TK KBS/RV CZ) - Fakt rastúceho prenasledovania kresťanov v Afrike a inde vo svete býva predmetom záujmu väčšinou len kresťanských médií. Zaujímavú reflexiu o perzekúcii kresťanov poskytol kardinál Peter Kodwo Appiah Turkson, ktorý má o tejto veci prehľad z titulu predsedu Pápežskej rady Iustitia et Pax a ako rodený Afričan. Pochádza totiž z Ghany.

Vatikánskemu denníku *L'Osservatore Romano* (8. augusta) na túto tému povedal: „Niečo pravdy na tom je, že kresťania sú hocikde vystavení násiliu, niekedy fyzickému, niekedy len psychologickému. Dôvodom je určite to, kým kresťan je. Viera, hľadisko, z ktorého sleduje dianie vo svete, životný štýl, ktorý má charakteristickú identitu. Naši očierňovatelia hovoria, že patríme do stredoveku, do minulosti, hoci to potom nijako nedokazujú. Sú kresťania citlivým cieľom, pretože sú bezbranní a je ľahké ich napadať? Na to je ťažko odpovedať. Pravdou je, že v mnohých častiach sveta, zvlášť v Afrike sú naše kostoly postavené nie práve na miestach, kde je veľká hustota obyvateľstva. Skôr sú stavané blízko misijných centier a fár. Kresťania sa musia vydávať na cesty, niekedy aj na pomerne dlhé púte, aby sa k nim dostali. Naproti tomu moslimské mešity sú vždy na frekventovaných miestach, medzi veriacimi. Pravdepodobne sme teda aj z tohto hľadiska bezbrannejší. Chcel by som však povedať, že povinnosť brániť sa nie je súčasťou nášho náboženstva. Veríme v Boha, ktorý nepotrebuje byť chránený. Potrebuje byť len poznaný, milovaný a aby sme o ňom vydávali svedectvo. Naša príslušnosť k cirkvi sa neživí myšlienkami na to, ako sa ubrániť či ako vnútiť našu bohoslužbu druhým. Myslíme len na to, ako vydať svedectvo o Bohu. Iní majú možno trochu iný prístup. Domnievajú sa, že náboženstvo je niečo, čo treba chrániť, že svojho boha musia chrániť. Nie, toto vôbec nie je naše chápanie viery, naše poslanie. Sociálne štruktúry cirkvi sú pre ľudí a medzi ľuďmi bez akéhokoľvek predchádzajúceho triedenia. Žijeme každodennosť medzi ľuďmi, aby sme dávali nádej, predávali posolstvo lásky, posolstvo Boha. Keď sa máme modliť spoločne, robíme to zvlášť v Afrike, trochu v ústraní, aby sme nerušili. Pokiaľ si to však niektorí vykladajú ako našu slabosť a vidia v nás ľahké ciele výbojov, neznamená to, že sa necháme odradiť od plnenia svojho poslania. To spočíva a bude spočívať vo vydávaní svedectva, v presvedčení, že s Bohom sa nemusíme ničoho obávať,“ hovorí kardinál Turkson pre denník *L'Osservatore Romano* na otázku rastúceho prenasledovania kresťanov v rôznych krajinách Afriky.

Zdroj: RV CZ

V Poľsku podpísali spoločné posolstvo pre poľský a ruský národ

Varšava 17. augusta (RV) - Spoločné posolstvo pre poľský a ruský národ dnes vo Varšave podpísali patriarcha Moskvy Kirill a predseda Poľskej biskupskej konferencie Józef Michalik. Patriarcha Kirill je u našich severných susedov od štvrtku, ide o historickú návštevu, pretože ide o prvú návštevu najvyššieho predstaviteľa ruskej pravoslávnej cirkvi v Poľsku. Text posolstva pripravoval poľský episkopát a ruská pravoslávna synoda niekoľko rokov a je prvým dokumentom tohto druhu medzi národmi, ktoré spájajú dejiny plné útrap a nespravodlivosti. Veď v Kristovi Boh zmieril svet so sebou a nepočítal ľuďom ich hriechy. A nám odovzdal slovo zmierenia. (2 Kor 5,19)

Posolstvo pre poľský a ruský národ

S pocitom zodpovednosti za prítomnosť a budúcnosť našich cirkví a národov a vedení pastierskou starostlivosťou v mene Katolíckej cirkvi v Poľsku a Ruskej pravoslávnej cirkvi sa obraciame so slovom zmierenia na veriacich našich cirkví, na naše národy a na všetkých ľudí dobrej vôle.

Vyznávajúc pravdu, že Ježiš Kristus je našim pokojom a zmierením (porov. Ef 2,14; Rim 5,11), a s vedomím povolania, ktoré nám bolo zverené v duchu Kristovho evanjelia, túžime vniesť svoj prínos do diela zblíženia našich cirkví a zmierenia našich národov.

Dialóg a zmierenie

Naše bratské národy nespája len dlhoveké susedstvo, ale tiež bohaté kresťanské dedičstvo východu a západu. Sme si vedomí, že naše dejiny a tradície spoločne vyrastajú z Kristovho evanjelia, ktoré malo rozhodný vplyv na našu identitu, duchovnú stránku a kultúru našich národov a taktiež celej Európy. S týmto vedomím vykračujeme na cestu úprimného dialógu v nádeji, že sa pričíní o vyliečenie rán z minulosti, dovoľí prekonať vzájomné predsudky a nedorozumenia a posilní nás v úsilí o zmierenie.

Hriech, ktorý je hlavným prameňom všetkého rozdelenia, ľudská slabosť, individuálny aj spoločenský egoizmus a taktiež politické tlaky nás doviedli k vzájomnému nepriateľstvu, dokonca do vojny medzi našimi národmi. V dôsledku podobných okolností došlo ešte skôr k rozpadu prvotnej kresťanskej jednoty. Rozdelenie a podiel, v rozpore s Kristovou vôľou, sa stali veľkým pohoršením, preto tiež vynakladáme nové úsilie, ktoré má zbližiť naše cirkvi a národy a urobiť nás vierohodnejšími svedkami Evanjelia pre súčasný svet.

Po Druhej svetovej vojne a po bolestných skúsenostiach s ateizmom, ktorý bol vnucovaný našim národom, vstupujeme dnes na cestu duchovnej a materiálnej obnovy. Keď má byť táto obnova stála, musí sa predovšetkým uskutočniť obnovou človeka, a potom cez človeka obno-

vou vzťahov medzi cirkvami a národmi.

Cestou k takejto obnove je bratský dialóg. Ten má dopomôcť k lepšiemu spoznávaniu sa, k budovaniu vzájomnej dôvery a takto doviest' k zmiereniu. Zmierenie si rovnako zakladá na pripravenosti odpustiť zakúsené krivdy a nespravodlivosť. K tomu nás zaväzuje modlit-

ba: „Otče náš... odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom.“

Vyzývame našich veriacich, aby prosili o odpustenie krivd, nespravodlivosti a všetkého zla, ktoré si navzájom spôsobili. Sme presvedčení, že je to prvý a najdôležitejší krok pre znovu vybudovanie vzájomnej dôvery, bez ktorej niet trvalého ľudského spoloč-

čerstva ani plného zmierenia.

Odpustenie neznamená jednoducho zabudnutie. Pamäť totiž tvorí podstatnú časť našej identity. Dlhujeme ju tiež obetiam minulosti, ktoré boli umučené a dali svoj život za vernosť Bohu a pozemskej vlasti. Odpustenie znamená jednako zrieknuť sa pomsty a nenávisti, mať účasť na budovaní súladu a bratstva medzi ľuďmi, našimi národmi a krajinami, čo vytvára základ pokojnej budúcnosti.

Minulosť v perspektíve budúcnosti

Tragické udalosti 20. storočia poznačili vo väčšom alebo menšom stupni všetky krajiny a národy Európy. Bolesťná skúsenosť sa dotkla aj našich krajov, národov a cirkví. Poľský a ruský národ spája skúsenosť Druhej svetovej vojny a čas útlaku zo strany totalitárnych režimov. Tieto režimy, vedené ateistickou ideológiou, bojovali proti všetkým formám náboženského prejavu a viedli zvlášť krutý boj s kresťanstvom a našimi cirkvami. Milióny nevinných priniesli obeť, o čom svedčia nespočetné pamätníky a mohyly nachádzajúce sa v poľskej a ruskej zemi.

Udalosti našej spoločnej, často ťažkej a tragickej histórie, plodia niekedy vzájomné podozrenia či obvinenia, ktoré nedovoľujú, aby sa dávne rany zahojili.

Objektívne priznanie faktov a poukázanie na rozmery tragédie a drámy minulosti sa dnes stáva objektom záujmu historikov a špecialistov. S uznaním prijímame činnosť kompetentných komisií a skupín v našich krajinách. Vyjadrujeme presvedčenie, že ich úsilie dovoľia poznať neprekrútenú historickú pravdu, dopomôžu k vyjasneniu pochybností a pričínia sa tak ku prekonaniu negatívnych stereotypov. Vyjadrujeme presvedčenie, že trvalé zmierenie ako podstata pokojnej budúcnosti, sa môže uskutočniť len na základe plnej pravdy o našej vzájomnej minulosti.

Vyzývame všetkých, ktorí túžia po dobre, trvalom pokoji a šťastlivej budúcnosti: politikov, spoločenských

predstaviteľov, ľudí zaangažovaných vo vede, kultúre a umení, veriacich a neveriacich, cirkevných predstaviteľov, stále sa usilujte o rozvíjanie dialógu, podporujte to, čo umožňuje znovu vybudovanie vzájomnej dôvery a zbližuje ľudí k sebe a dovoľuje stavať budúcnosť našich krajín a národov pokojne, bez nadvlády či vojen.

Spoločne voči novým výzvam

V dôsledku politických a spoločenských zmien, na konci 20. stor. získali naše cirkvi možnosť plniť svoju evanjelizačnú misiu, a tým tiež formovať naše spoločenstvá na základe tradičných kresťanských hodnôt. Kresťanstvo vnieslo v minulých dejinách ohromný vklad vo vytváraní duchovnej tváre a kultúry našich národov. Aj dnes, v dobe náboženskej ľahostajnosti a postupujúceho sekularizmu, sa chceme podujat' na to, aby spoločenský život a kultúra našich národov nezostali pozbavené morálnych hodnôt, bez ktorých niet trvalej pokojnej budúcnosti.

Prvou a najdôležitejšou úlohou pre Cirkev po všetkých vekoch zostane ohlasovanie Kristovho evanjelia. Všetci kresťania, nie len duchovenstvo, ale aj svetskí veriaci sú povolani, aby ohlasovali evanjelium Pána a Spasiteľa Ježiša Krista a prinášali jeho dobrú novinu slovom a svedectvom vlastného života, či už osobného, rodinného alebo spoločenského.

Uznávame autonómiu vlády svetskej a cirkevnej, ale dožadujeme sa tiež spolupráce v oblasti starostlivosti o rodinu, výchovy, spoločenského poriadku a iných otázok dôležitých pre dobro spoločenstva.

Chceme posilniť toleranciu a predovšetkým brániť základné slobody na čele s náboženskou slobodou a hájiť právo prítomnosti náboženstva vo verejnom živote.

Dnes sa naše národy postavili voči novým výzvam. Pod zámienkou zachovávanía zásady laickosti alebo obrany slobody sa spochybňujú základné morálne princípy vychádzajúce z desatora. Podporuje sa potrat, eutanázia, zväzky osôb rovnakého pohlavia, ktoré sa pokúšajú predstaviť ako jedna z foriem manželstva, propaguje sa konzumný štýl života, odvrhujú sa tradičné hodnoty a náboženské symboly sa sťahujú z verejných priestorov.

Nezriedka sa stretávame s prejavmi nenávisťi voči Kristovi, jeho evanjeliu a krížu; taktiež s pokusmi vylúčiť Cirkev z verejného života. Nesprávne chápaná laickosť naberá formy fundamentalizmu a v skutočnosti je jednou z foriem ateizmu.

Vyzývame všetkých k uznaniu neodcudziteľnej hodnoty každého človeka, stvoreného na „Boží obraz a podobu“ (Gn 1,27). V mene budúcnosti našich národov sa zastávame uznania a obrany života každej ľudskej bytosti od počatia po prirodzenú smrť. Považujeme za ťažký hriech proti životu a za hanbu súčasnej civilizácie nielen terorizmus a vojenské konflikty, ale tiež potraty a eutanáziu.

Trvalý základ každého spoločenstva tvorí rodina ako základný zväzok medzi mužom a ženou. Ako inštitúcia ustanovená Bohom (porov. Gn 1,28; 2,23-24) vyžaduje úctu a ochranu. Ona je totiž kolískou života, zdravým prostredím pre výchovu, garantom spoločenskej stabi-

ty a znakom nádeje pre spoločnosť. Veď práve v rodine dozrieva človek zodpovedný za seba, za iných a za spoločnosť, v ktorej žije.

S úprimnou starostlivosťou, nádejou a láskou hľadáme na mládež, ktorú túžime uchrániť pred demoralizáciou a vychovať v duchu evanjelia. Chceme učiť mládež milovať Boha, človeka a pozemskú vlasť a vytvárať v nich ducha kresťanskej kultúry, ktorej ovocím bude úcta, tolerancia a spravodlivosť.

Sme presvedčení, že zmŕtvychvstalý Kristus je nádejou nie len pre naše cirkvi a národy, ale takže pre Európu a celý svet. Nech On svojou láskou učiní, aby každý Poliak v každom Rusovi a každý Rus v každom Poliakovi videl priateľa i brata.

Rovnako Poliáci ako Rusi živia v sebe hlbokú úctu k Najsvätejšej Panne Márii. Dôverujúc v príhovor Božej matky zverujeme jej veľké dielo zmierenia a zbliženia našich cirkví a národov. Odvolávajúc sa na slová apoštola Pavla: „Vo vašich srdciach nech vládne Kristov pokoj“ (Kol 3,15), žehnáme všetkých v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.

Preložil: Jaroslav Mudroň/ foto RV

Zomrel najvyšší predstaviteľ pravoslávnej cirkvi Etiópie Paulos

Vatikán 17. augusta (RV) - Vo veku 76 rokov zomrel vo štvrtok na následky vážnej choroby najvyšší predstaviteľ etiópskej pravoslávnej cirkvi patriarcha Abune Paulos. Vďaka jeho činnosti v oblasti problémov HIV a aidsu, na poli medzináboženského dialógu a ochrany utečencov bol uznávanou osobnosťou v celom svete. Lútosť nad jeho smrťou vyjadril aj Svätý Otec v kondolenčnom telegrame adresovanom členom Svätej synody, kléru, rehoľníkom a veriacim patriarchátu.

„S uspokojením stále spomínam na jeho návštevu Vatikánu a najmä na jeho príspevok počas druhého osobitného zasadnutia Synody biskupov pre Afriku dňa 6. októbra 2009,“ uvádza Benedikt XVI. v telegrame. Ďalej vyzdvihuje pevného odhodlanie patriarchu podporovať väčšiu jednotu medzi Etiópskou pravoslávnu cirkvou a Katolíckou cirkvou prostredníctvom dialógu a spolupráce. V závere telegramu Svätý Otec ubezpečuje o svojich modlitbách za pokoj jeho duše a za všetkých tých, ktorí za ním smúti.

Patriarcha Abuna Paulos bol pre svoju vieru počas prokomunistického režimu v Etiópii v 80. rokoch minulého storočia prenasledovaný a väznený. Niekoľko rokov prežil v exile v USA. Zohral významnú úlohu pri znovuzrození cirkvi v Etiópii a bol jedným z najautoritatívnejších hlasov afrického kresťanstva.

Na mimoriadnu duchovnú postavu patriarchu spomína v kondolenčnom telegrame aj Olav Fykse Tveit, sekretár Svetovej rady cirkví, v ktorej Mons. Paulos pôsobil ako vicepredseda.

-mf-

Cirkev pokračuje v pomoci postihnutým záplavami

Filipíny 16. augusta (RV) - Napriek hrozbe ďalšej tropickej búrky Cirkev na Filipínach mobilizuje všetky svoje sily na pomoc ľuďom postihnutým povodňami, ktoré minulý týždeň spustošili hlavné mesto Manilu a priľahlé oblasti. Ako uvádza agentúra UCAN, filipínska pobočka Caritasu poskytla finančné prostriedky zo zbierky, ktorá sa každoročne koná na Kvetnú nedeľu a vyzvala k solidarite všetky diecézy ušetrené od katastrofy. Tá zasiahla viac ako 2 milióny ľudí a vyžiadala si takmer stovku mŕtvych.

Výkonný sekretár organizácie páter Edu Gariguez žiada predovšetkým o finančnú pomoc pre tisíce rodín, ktoré prišli o svoje domovy. Konferencia biskupov Filipín na svojej internetovej stránke publikovala výzvu predsedu Mons. Josého Palmu, arcibiskupa Cebu, určenú veriacim, aby si na obete spomenuli vo svojich modlitbách.

Tropická búrka Kai-Tak, ktorá sa pohybuje rýchlosťou 13 kilometrov za hodinu, by mala v najbližšej dobe zasiahnuť aj iné provincie. Povinnú evakuáciu nariadili v provincii Cagayan a v ďalších šiestich provinciách. V roku 2009 si podobné povodne vyžiadali viac ako 500 mŕtvych a nezvestných.

-mf-

podporil, aby pokračovali vo svojej pastoračnej práci. „Cirkev nikdy neopustí týchto ľudí a nezanechá svoje poslanie evanjelizátorky,“ uviedol prelát.

-mf-

Kresťania a moslimovia spoločne oslavovali 65. rokov nezávislosti

Pakistan 16. augusta (RV) - Druhá najľudnatejšia moslimská krajina na svete Pakistan si 14. augusta pripomenula 65 rokov od konca britskej koloniálnej vlády a vzniku republiky. Ako uviedla agentúra AsiaNews, v celom Pakistane sa konalo niekoľko slávností. Nadácia pre pokoj a ľudský rozvoj (PHD) spolu s ďalšou organizáciou pripravili v meste Faisalabad v Pandžábe program na oslavu nezávislosti, počas ktorého boli čítané úryvky zo Svätého písma a Koránu. Na slávnosti sa zúčastnili miestni kresťania a moslimovia spolu s politickými a sociálnymi predstaviteľmi. Napriek spoločným aktivitám, agentúra AsiaNews uvádza, že v krajine sa aj naďalej objavujú mnohé prípady násillia a perzekúcie voči jednotlivcom alebo spoločenstvám. Krajinu nedávno opustilo asi 300 rodín z hinduistickej menšiny, útočisko a ochranu sa vybrali hľadať do Indie.

-mf-

V Kolumbii narastá počet násilných činov namierených proti Cirkvi

Kolumbia 14. augusta (RV) - Počet násilných činov namierených proti Cirkvi v Kolumbii narastá. Podľa informácií, ktoré poskytol kolumbijský episkopát, v rokoch 1984 až do septembra 2011 boli v krajine zavraždení dvaja biskupi, 79 kňazov, 8 rehoľníkov a traja seminaristi. Na následky bodných rán zomrel v uplynulých dňoch v Kolumbii 67-ročný páter Pablo Sánchez Albarracín z diecézy Cúcuta, ktorého vo štvrtok 9. augusta v jeho dome napadol sečnou zbraňou neznámy muž. Podľa miestnej polície bol kňaz u veriacich veľmi obľúbený.

Za posledných 40 rokov boli v Kolumbii zavraždené desiatky kňazov. Mnohých z nich zabil práve ľudia obchodujúci s drogami, paramilitanti alebo partizánske skupiny. V meste Cúcuta už dlhšiu dobu existuje problém s verejným poriadkom a nie je zaručená ani bezpečnosť občanov. Miestna Cirkev už dostala niekoľko hrozieb a žiadostí, aby opustila územie. V júli tohto roku navštívil mesto Mons. Aldo Cavalli, apoštolský nuncius, ktorý cirkevných spolupracovníkov

Katolícka cirkev v Etiópii poskytuje vzdelanie 180-tisíc deťom

Etiópia 14. augusta (RV CZ) - Etiópia má najstaršiu kresťanskú tradíciu na africkom kontinente, patrí však medzi tie najchudobnejšie krajiny. Približne 10 miliónov jej obyvateľov je podporovaných rozsiahlou činnosťou Katolíckej cirkvi, hoci katolíkov v tejto krajine žije len asi 700-tisíc. Cirkev tu spravuje 203 škôlok a 222 škôl, ktoré navštevuje viac než 180-tisíc žiakov. Veľkú rolu v tejto charitatívnej činnosti hrá pápežská nadácia Kirche in Not, ktorá vlni darovala 620-tisíc eur. Jedným z týchto charitatívnych diel je útulok a škola pre opustené deti v hlavnom meste Addis Abeba. Stará sa o ne komunita sestier vincentiek, ktoré im zabezpečuje jedlo a vyučuje ich. „Nákup potravín je však stále obťažnejší, pretože ceny neustále stúpajú,“ hovorí rehoľná sestra Belaynesh Woltesi, riaditeľka útulku, ktorá poskytuje domov 813 deťom. Všetky deti pochádzajú z tých najchudobnejších rodín a mnohé z nich sú postihnuté leprou alebo vírusom HIV. **Zdroj: RV CZ**

Rodná obec ocenila in memoriam biskupa Rudolfa Baláža

Nevoľné 13. augusta (TK KBS) - Slávnosť Premenenia Pána ako patrocínium kostola slávilo farské spoločenstvo v Nevoľnom 11. augusta 2012 spolu s administrátorom Banskobystrickej diecézy Mons. Mariánom Bublinec.

Chrám Premenenia Pána v Nevoľnom slúži veriacim na bohoslužby od 13. septembra 1970. Obyvatelia v Nevoľnom ho postavili vďaka iniciatíve rodáka kňaza, Rudolfa Baláža. Diecézny administrátor Marián Bublinec sa po roku od úmrtia Rudolfa Baláža v homílii pozastavil pri jeho hlase, ktorý na Slovensku chýba, i pri jeho osobnom biskupskom mottle: Pravda vás vyslobodí. Administrátor sebe i prítomným poprial, aby boli tými, ktorým záleží na pravde a správnom spôsobom ju vedeli ohlasovať.

Krásou osobného premenenia veriaceho, ako ďalej pokračoval Marián Bublinec, je premenenie vnútorné, schopnosť mať lásku k ľuďom. Vtedy, keď si človek očistí srdce vyznaním a ľútosťou vo svätej spovedi, vnútorná radosť a šťastie sa objaví i na tvári. Toto je premenenie, ku ktorému pozýva Kristus, dodal Bublinec.

Rodáci zosnulého biskupa v deň slávnosti, ktorý bol aj 525. výročím prvej písomnej zmienky o obci, udelili Mons. Rudolfovi Balážovi občianske ocenenie in memoriam. Po eucharistickej slávnosti s príhovorom vystúpil starosta obce Štefan Henžel a symbolické čestné občianstvo in memoriam odovzdal do rúk diecézneho administrátora.

Ako podotkol starosta Henžel, rodná obec chcela oceniť biskupa Baláža ešte za jeho života, ten sa tomu však opakovane bránil. Prítomní na slávnosti boli okrem domáceho farára Petra Janduru niekoľkí kňazi, medzi nimi rodák Michal Baláž a osobný tajomník zosnulého biskupa Mons. Jozef Štrba. Na slávnostnom akte i nasledujúcom slávnostnom programe výročia obce sa zúčastnili predstavitelia samosprávy i okolitých miest a obcí v Kremnických vrchoch. **Zuzana Juhaniaková**

V šaštínskej Bazilike oslávili 250 rokov od jej posvätenia

Šaštín 12. augusta (TK KBS) - V Šaštíne – Strážach sa dnes konala vzácna slávnosť. V šaštínskej Bazilike Sedembolestnej Panny Márie, ktorá nesie titul národnej svätej, si pripomenuli 250 rokov od jej posvätenia. Pri tejto významnej príležitosti zavítalo do Šaštína množstvo pútnikov, ktorých počas víkendu čakal bohatý duchovný program. Vrcholom osláv

bola dnešná pontifikálna svätá omša, ktorú celebroidal bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský. Na slávnosti bol prítomný aj ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek, koncebrovali diecézni i rehoľní kňazi.

Arcibiskup Zvolenský vo svojom príhovore osvetlil históriu mariánskeho pútnického miesta v Šaštíne a osobitným spôsobom sa dotkol Panny Márie ako Matky Sedembolestnej, ktorá aj po smrti svojho Syna, keď jeho mŕtve telo spočinulo v jej náručí, zostala verná Bohu a prisľúbeniam, ktoré od neho dostala. Mária aj v bolesti zostala verná Bohu. Aj my sa môžeme podobat' na Máriu, predovšetkým v našej osobnej vernosti voči Pánu Bohu, pripomenul v závere svojho príhovoru arcibiskup Zvolenský.

Významnými donátormi stavby šaštínskeho chrámu bola Mária Terézia so svojím manželom Jozefom Lotrinským. Túto skutočnosť naznačil aj historický sprievod v dobových kostýmoch z 18. storočia, ktorý prešiel bazilikou pred svätou omšou a ktorý mal pútnikom pripomenúť a sprítomniť udalosť posviacky spred 250 rokov. V závere svätej omše arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský uviedol a predstavil novú knihu o histórii pútnického miesta v Šaštíne, ktorej autorom je don Marián Valábek, SDB a nesie názov Národná svätyňa Šaštín – Stráž. **Lukáš Uváčik**

Neznámy páchatel' spôsobil škodu v Katedrále sv. Martina

Bratislava 13. augusta (TK KBS) - Polícia žiada verejnosť o pomoc pri pátraní po doposiaľ neznámom páchateli, ktorý sa v sobotu okolo 5:30 h vlámal do Katedrály sv. Martina cez bočné okno zo severnej strany pri Kaplnke Jána Almužníka. Krajská polícia v Bratislave informovala, že poškodil barokové okienko na Kaplnke Jána Almužníka, dve vitrážne okná, rozbil malý organ, poškodil šesť kanonických štalumov - drevených konštrukcií. Následne z miesta ušiel.

„Vnímame fakt, že neznáma osoba alebo osoby spôsobili Bratislavskej arcidiecéze škodu veľkého rozsahu, ktorú ešte nemáme podrobne vyčíslenú, prvé odhady však naznačujú, že suma prekročí čiastku 50 tisíc eur. Dôverujeme polícii, na ktorej zostáva zistiť totožnosť páchatela a motív tohto barbarského činu. My sa nechceme púšťať do teórií, prečo sa tento skutok stal, prečo práve v tomto čase a kto mohol mať záujem, aby sa niečo také udialo. Zostávame pri konštatovaní faktov a usilujeme sa nájsť spôsob, ako sa so vzniknutou situáciou čo najskôr vyrovnat',“ povedal TK KBS Mons. Tibor Hajdu, riaditeľ Arcibiskupského úradu v Bratislave. **TK KBS**

Tisícky veriacich na mariánskej púti na Kalvárii v Nitre

Nitra 12. augusta (TK KBS) - Na Kalvárii v Nitre vyvrcholil dvojdný program tradičnej mariánskej púte pri príležitosti sviatku Nanebovzatia Panny Márie. Na bohatom duchovnom programe sa na priestranstve pod holým nebom zúčastnilo niekoľko tisíc veriacich slovenskej i maďarskej národnosti. V sobotu večer predsedal svätej omši nitriansky pomocný biskup Mons. Marián Chovanec. V homílii pripomenul osobnosť Pribinu, prvého kniežaťa Nitry ako bohabojného a charakterného človeka, ktorý dozrieval v utrpení vo vyhnanstve, počas ktorého sa naučil, že poctivou prácou dosiahne viac ako ohňom a mečom. Keď sa stal kresťanom, ako prvú stavbu postavil kresťanský chrám. Za svoj život bol odmenený dobrým životom svojho syna Kocela. Otec biskup Chovanec tak prirovnal Pribinu k Panne Márii, ktorá za svoj bohabojný život dosiahla odmenu Nanebovzatia. Mons. Chovanec vyzval veriacich, aby sa usilovali o Božiu odmenu a nedali sa zlákať dočasnými odmenami, ktoré nevedú k Bohu.

Viaceré skupiny veriacich prichádzali do areálu pútnického miesta už popoludní, aby si vykonali pobožnosť krížovej cesty a prijali sviatosť zmierenia, ktorú vysluhovali mnohí kňazi od 15:00 h. Púť si vykonávajú aj veriaci maďarskej národnosti. V sobotňajšom programe mali svätú omšu v maďarskom jazyku o 17:00 h, ktorú celebraval Mons. Zoltán Ďurčo, biskupský vikár pre maďarských veriacich v Nitrianskej diecéze. Večerný program vyvrcholil modlitbou svätého ruženca a procesiou so sochou Panny Márie k Lurdskej jaskyni.

Súčasne s púťou sa v Nitre tento rok konali aj misijné prázdniny, ktoré organizujú pátri verbisti každoročne pre stredoškolskú mládež. V Nitre ich absolvovalo okolo 120 mladých ľudí. Svätú omšu pre mládež celebraval o 22:30 h P. Igor Král, SVD. Vo svojom príhovore v krátkosti zhrnul dejiny úcty Nanebovzatej a tiež dôvody a históriu vyhlásenia dogmy o Nanebovzatí Panny Márie. Pozval mladých, aby si vážili svoj život s dušou i telom, ako Boh oslávil dušu i telo človeka v Nanebovzatí Panny Márie. Večerný program bol zakončený spoločnou adoráciou, ktorú sprevádzala mládež z misijných prázdnin.

Nedeľný program sa začal ráno o 5:00 h modlitbou krížovej cesty. Po nej nasledovala ranná svätá omša. Svätú omšu pre maďarských pútnikov o 8:00 h celebraval Mons. Dominik Tóth, emeritný biskup. Púť k Nanebovzatej vyvrcholila svätou omšou o 10:00 h, ktorú celebraval Mons. Viliam Judák, nitriansky biskup. V homílii Panu Máriu predstavil ako pútničku viery a obetavosti a podčiarkol, že „pri nanebovzatí Panny Márie sa ohlasuje pravda viery“.

Máriinu vieru i korunu víťazstva dal biskup Judák do kontrastu so situáciou dnešného človeka. Povedal: „Hoci život okolo nás nie je jednoduchý – všade, kam sa len pozrieme, všade vrie nepokoj, nespokojnosť medzi ľuďmi, závisť. (...) Nie je povzbudivé, keď počujeme

hovorit' mladých ľudí dnešných čias, že nemajú žiadnu radostnú vyhlídku na budúcnosť, ničí sa životné prostredie, vzrastá nezamestnanosť, rozpadávajú sa nám rodiny. Situácia je zo dňa na deň horšia a sotva sa tak rýchlo zmení. Ale (...) nech by bolo akokoľvek zle, toto všetko nie je posledné slovo o ľudstve, o človeku“. A hlavný celebrant bol konkrétny: „Iste, pokiaľ bude tento svet existovať a bude existovať aj boj, aj vojna, aj smrť i zánik; avšak na druhej strane v inom svete – v skutočnosti, ktorá je vyhradená Bohu, tu bude triumfovať život! A túto pravdu nám ohlasuje Máriino nanebovzatie“.

Nitriansky biskup kládol pútnikom na srdce, aby odolávali pokušeniu pozerat' sa iba na tento viditeľný svet, ale aby s Božou pomocou pracovali na svojej viere v Boha, vo večný život. „Prototypom takého veriaceho človeka bola a je pre Cirkev Panna Mária, na ktorú dnes pozeráme ako na tú, ktorá už dosiahla svoj cieľ. Preto sa radi a opäť ponárame do tohto tajomstva, pretože sa tu nachádza odpoveď aj pre našu životnú cestu. Kedykoľvek ju stretávame v živote Cirkvi, je pre nás pozvaním ísť s ňou cestou viery. Na nej je možno vidieť, že tento krok viery je vždy možný“. Mons. Viliam Judák uistil prítomných veriacich, že v tomto úsilí nie sú sami: „Tam, kde sa musíme odvážiť k tomuto kroku, akoby nám podávala, sestra vo viere, Panna Mária, ruku. Vedie nás a drží nás pri tomto kroku. Pomáha nám a dodáva nám odvahu a silu. Daruje nám niečo zo svojej dôvery v Boha, aby sme aj my mohli povedať Bohu svoje áno“, dodal v závere homílie nitriansky biskup.

V homílii tiež pripomenul históriu úcty k Nanebovzatej v Nitre, najmä nitrianskeho biskupa Jána Gustínyho, ktorý „zaviazal mešťanov (za určité výhody mestu) k sľubu listinou z 20. decembra 1765, že každoročne 15. augusta sa uskutoční procesia na sviatok Nanebovzatia Panny Márie pod vedením mestského farára do Kostola Matky Božej, kde sa má slúžiť sv. omša s kázňou. Na procesii musia byť mešťania v hojnom počte na čele s celým magistrátom a cechy so svojimi zástavami, speváci a hudobníci. Majú tak konať „z pobožnosti na úmysel všeobecného dobra mesta, pre svoju spásu, ako aj pre pokoj a pozemský blahobyť.“

Ján Halama, SVD a Miroslav Lyko / foto archív

Banická hodová slávnosť so svätou omšou s biskupom Rábekom

Banská Bystrica 15. augusta (TK KBS) - Na Španej Doline sa v prvý augustový víkend uskutočnilo tradičné podujatie organizované miestnym banickým bratstvom Heerengrund pri príležitosti sviatku Premenenia Pána, ktorému je zasvätený aj miestny filiálny kostol. Tradičnú svätú omšu celebroval ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek spolu s miestnym kaplánom Jurajom Karcolom a vdp. Arturom Ciepielskim zo Združenia apoštolov Božieho milosrdenstva za účasti členov bratstva, rytierov Zvrchovaného maltézskeho rádu a miestnych veriacich. Ordinár Rábek vo svojom príhovore priblížil osobnosť patróna španodolinských baníkov sv. Klimenta pápeža, a jeho príklad života viery spojil s osobami vierozvestcov sv. Cyrila a Metoda, ktorí jeho ostatky zanechali aj na našom území. V kontexte s udalosťou a sviatkom Premenenia Pána príklady svätcov, ich osobné duchovné premeny a ich duchovné dedičstvo majúce výrazný vplyv na šírenie kresťanstva na našom území predostrel ordinár Rábek veriacim zvlášť v tomto čase, kedy Cirkev na Slovensku slávi Jubilejný rok sv. Cyrila a Metoda.

Výnimočnosť aušusníckej svätej omše bolo zvonenie kladivkom z roku 1701, ktoré sa používajú okrem svätej omše aj pri banických sprievodoch, svadbách a pohreboch. Ku starej tradícii patrilo aj nesenie zástavy a banických kahancov v liturgickom sprievode, spev banických piesní a klopanie na klopačku.

Ústredným prvkom bolo vďakyvzdanie Nebeskému Otcovi za všetky pozemské i duchovné dobré a povzbudenie vo viere v dnešných časoch.

Po liturgickej slávnosti veriaci spolu s ordinárom položením venca pri štôlni Ludovika venovali spomienku návšteve následníka rakúsko uhorského trónu Jozefa a jeho brata Leopolda v Španej Doline v rámci ich cesty po stredoslovenských banických mestách v roku 1764. Majster bratstva Dr. Andrej Šitár poďakoval ordinárovi Rábekovi za slová povzbudení a posilnenia vo viere, pričom mu na pamiatku daroval symbolický kus medenej rudy vytlačenej v Španej Doline. **Tibor Ujlacký**

Podpora manželstva témou púte v Kláštore pod Znievom

Kláštor pod Znievom 15. augusta (TK KBS) - V dňoch 10. až 12. augusta 2012 sa v Kláštore pod Znievom konala tradičná mariánska púť, ktorá má 375-ročnú tradíciu. Za zavedenie púte v roku 1637 vďaka na mieste reholi jezuitov, ktorí prišli do kláštora v obci koncom 16. storočia. Poslaním jezuitov bolo podporiť a prehĺbiť úctu k Panne Márii, ako aj zastaviť prenikanie reformácie do regiónu Turiec.

Každoročným pútnikom na tejto púti bol po mnohé roky už nebohý biskup Mons. Rudolf Baláž. Na tohtoročnej púti bol hlavným celebrantom Mons. Marián Bublinec, banskobystrický administrátor. V homílii zdôraznil význam rodiny, pretože jednou z nosných myšlienok tohtoročnej púte bola práve podpora manželstva.

Nedeľnú svätú omšu celebroval vdp. Vladimír Slovák, farár zo Stožku a v homílii vysvetlil aj symboliku Milostivého obrazu Panny Márie v našom prepoštskom kostole. Účasť pútnikov potvrdila, že úcta k Panne Márii je pevne zakorenená v srdciach veriacich a organizátori púte sa modlia za to, aby tradícia púte nikdy nezanikla.

Elena Majtánová a Štefan Hýroš

Mariánska púť v Slovenskom Grobe s biskupom Haľkom

Slovenský Grob 12. augusta (TK KBS) - V obci Slovenský Grob sa dnes konala tradičná mariánska púť ku kaplnke Sedembolestnej Panny Márie. Svätú omšu na priestranstve pred kaplnkou celebroval bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko. V homílii uvažoval nad Máriou, ktorá nás sprevádza životom, vedie k svojmu Synovi, Ježišovi Kristovi a ukazuje cestu na vrchol – k bránam Božieho kráľovstva. Vyjadril pevné presvedčenie, že Mária a úcta k nej nie je akýmsi prídavkom, ale pevnou súčasťou, neoddeliteľným komponentom vo vyznaní našej viery. V závere povzbudil zidených veriacich k modlitbe posvätného ruženca, pri ktorom prežívame s Máriou tie najdôležitejšie okamihy zo života jej Syna a do svojho života premietame Máriine postoje, Máriine slová, Máriino zmýšľanie. **Lukáš Uváčik**

Púť k Nanebovzatej Panny Márie sa konala aj v Trstíne - Hájičku

Trstín 14. augusta (TK KBS) - K sviatku Nanebovzatia Panny Márie sa koná v Trstíne - Hájičku každoročne pravidelná púť. Tohtoročná sa uskutočnila od 10. do 12. augusta. Vyvrcholila slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroval apoštolský administrátor Trnavskej arcidiecézy Mons. Ján Orosch. V homílii vyzdvihol vzor Panny Márie pre dnešné ženy a podčiarkol nedocenený význam ženy - matky. Zároveň zdôraznil význam Hájičky ako miesta modlitby a pútnického miesta pre ľudí zo širokého okolia. Svätá omša bola ukončená biskupským požehnaním a spevom pápežskej hymny.

Bohoslužbe predchádzal sprievod so sochou Panny Márie od farského kostola v Trstíne do Hájičky. Bol spojený s modlitbou svätého ruženca. Doprevádzala ich miestna dychovka. **Darina Jašková a Marta Genčúrová**

Srdcia tisícov pútnikov sa pozdvihli k Matke z Klokočova

Klokočov 12. augusta (TK KBS) - Srdcia niekoľkých tisícov pútnikov sa pozdvihli k vrúcnej oslave Matky Božej počas najväčšieho odpustu Košickej eparchie v Klokočove. Slávnosť vyvrcholila archijerejskou božskou liturgiou v nedeľu 12. augusta, ktorú slávil vладыka Peter Rusnák. V homílii sa vладыka Ján Babjak, prešovský arcibiskup a metropolita, venoval aktualizácii Cyrilometodského roka v prepojení na blížiaci sa Rok viery. Oživenie viery vo farnostiach ako najvzácnejšieho daru leží najmä na pleciah kňazov. Preto kazateľ apeloval na kňazov, aby využili zodpovedne svoje osobné talenty a naplno uskutočňovali poslanie misionárov tohto sveta. Kňazov vyzval, aby porovnali svoju apoštolskú horlivosť s horlivosťou solúnskych bratov. Oni vložili evanjelizačné úsilie pod ochranu Panny Márie a mali úspech. Veriacim vrelo odporúčal pravidelne sa stretávať s Božím slovom a uchovávať si ho v srdci ako Matka Božia. „Slová Pisma musia preniknúť našu vieru a život,“ povedal doslovne a poprosil rodičov o zodpovedné odovzdávanie viery svojim deťom. Len tak sa budeme môcť s nádejou pozeráť na budúcnosť Gréckokatolíckej cirkvi i spoločnosti.

Po Veľkom vchode vладыka Milan Chatur, košický eparcha, udelil tajomstvo kňazstva dvom diakonom pre službu v eparchii. Na záver bola zasväcujúca modlitba rodín k presvätej Bohorodičke z Klokočova a tradičné evanjelium Jánovho Prológu ukončilo tohoročný odpust v duchu prehlbenia osobnej viery.

Sobotný večer bol ladený pre mládež. Vystúpila v ňom známa gospelová skupina Milenky band. V archijerejskej liturgii vладыka Milan Chatur povzbudil mládež, aby sa nebála odvážne žiť evanjelium a priviesť k Bohu aj svojich rodičov. Nasledovala mládežnícka krížová cesta v dramatizácii s rozjímami vладыku Milana. V dialógoch na tému rodinného života sa podelila so svojimi poznatkami Jana Ray Tutková. Súčasťou programu bol aj Akatist k Bohorodičke – Nevyčerateľnej čaši, ktorý má uzdravujúce účinky od drogových závislostí.

Michal Hospodár

Vďaky za dar viery od sv. Cyrila a Metoda v Drienici

Drienica 12. augusta (TK KBS) - V gréckokatolíckej farnosti Drienica v okrese Sabinov, na posvätnom a starobyľnom mieste pri Oltár Kameni v pohorí Čergov, sa napriek nepriaznivému počasiu zišli v nedeľu 12. augusta 2012 veriaci nielen z Drienice, ale aj z okolia, aby tu spoločne ďakovali Pánu Bohu za dar viery, ktorý dostali prostredníctvom dvoch solúnskych bratov - svätých

Cyrila a Metoda. Slávnosť sa začala modlitbou svätého ruženca, ktorú viedla mládež z Drienice, po nej bola sv. liturgia, a na záver bolo myrovanie, počas ktorého sa veriaci pomodlili moleben k sv. Cyrilovi a Metodovi. Na slávnosti sa aktívne zúčastnili i členovia miestnej folklórnej skupiny, ktorí zaspievali niekoľko náboženských piesní. Všetci sa rozchádzali s túžbou srdci, aby takéto podujatie bolo aj na budúci rok. **Milan Mojžiš**

Zámska púť v Hlohovci

Hlohovec 16. augusta (TK KBS) - V Hlohovci je každý rok zvykom, že na sviatok Nanebovzatia Panny Márie sa na miestnom cintoríne pri Lurdskej jaskyni koná takzvaná Zámska púť. Slávnosť sa začala krížovou cestou a pokračovala slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroval dekan Marek Jesenák.

Slávnostným kazateľom bol tajomník generálneho vikára Trnavskej arcidiecézy a bývalý hlohovecký kaplán vdp. Ivan Ružička. Vo svojej homílii položil prítomným veriacim otázku, aký má život zmysel. Zameral sa hlavne na mladých, ktorých povzbudil, že sa nemajú zameriavať na svoj výzor a prijať svoje telá na oslavu Boha. Aj v tento deň oslavujeme Máriinu krásu, ktorá má byť pre nás zrkadlom toho, akí máme byť a že našim jediným cieľom je stretnúť sa ako jedna rodina v nebi. Mária nás vyzýva k pokániu, ktoré je vyjadrením dôvery v Boha. Homíliu ukončil slovami Dona Bosca: „Dovidenia v nebi.“

Po záverečnom požehnaní nasledoval sviečkový sprievod za sprievodu dychovky ulicami mesta až do Farského kostola sv. Michala.

Lucia Froncová

Fatimská slávnosť vo Višňovom

Višňové 14. augusta (TK KBS) - Fatimská slávnosť, opäť v 13. deň mesiaca v mariánskom pútnickom areáli vo Višňovom, naplnila tamojší pútnický chrám. Pútnici sa prišli povzbudiť, modliť sa a načerpať nové sily. Pri týchto slávnostiach sa pútnici zoznamujú s dielom bl. Jána Pavla II. V auguste to bola už jeho šiesta encyklika - Redemptoris Mater (Matka Vykupiteľ'a). Pápež vydal túto encykliku 25. marca 1987 na sviatok Zvestovania Pána. V jeho biskupskom erbe nájdeme slová „Totus tuus“ („Celý tvoj“). To, čo najviac ovplyvnilo výber Matky Božej ako patrónky jeho biskupskej i pápežskej cesty, bol traktát o úcte voči Najsvätejšej Panne Márii od sv. Ľudovíta Grigniona z Montfortu. Traktát obsahuje aj modlitbu, ktorá sa začína slovami: „Totus Tuus sum et omnia mea Tua sunt.“ Keď Karolovi zomrela vlastná matka, vzal si za „duchovnú“ matku Pannu Máriu. **Jozef Bagin**

V Borskom Mikuláši stretnutie priateľov modlitieb za kňazov

Borský Mikuláš 14. augusta (TK KBS) - V sobotu 11. augusta sa pri kaplnke sv. Márie Magdalény, ktorá patrí do farnosti Borský Mikuláš, uskutočnilo celodenné stretnutie priateľov a podporovateľov modlitieb za kňazov. Spoločenstvo Modlitby za kňazov (MZK) zorganizovalo Deň spoločenstva s túžbou budovať vzájomné vzťahy a tiež s cieľom predstaviť víziu spoločenstva MZK a z nej vyplývajúce plány pre ďalšie obdobie. Miestny duchovný otec Teodor Kamody, ktorý slávil svätú omšu, pobudil zúčastnených slovami blahoslaveného pápeža Jána Pavla II. z podobne upršaného stretnutia: „My sa daďďa nebojíme!“. A nebál sa ho ani spevák Braňo Letko, ktorý stretnutie podporil slovom a piesňami. „Prečo je dobré a potrebné modliť sa za kňazov?“ Na túto otázku sa snažil dať odpoveď v prednáške vedúci spoločenstva Samuel Brečka.

Chvály Bohu zazneli aj z úst členov domácej kapely spoločenstva MZK band

Samuel Brečka

Národné stretnutie mládeže sa uskutoční v Ružomberku

Ružomberok 11. augusta (TK KBS) - Národné stretnutie mládeže sa uskutoční v Ružomberku. Rozhodli o tom jeho organizátori, ktorí sa zišli na pracovnom stretnutí práve v tomto meste. Celoslovenské podujatie je alternatívou pre slovenskú mládež, ktorá v júli 2013 nepocestuje na Svetové dni mládeže (SDM) do Ria de Janeiro. Oficiálne miesto konania oznámili ich zástupcovia na brífingu, ktorý zorganizovali symbolicky v Parku bl. Jána Pavla II. Pápež bol iniciátorom myšlienky SDM.

„Ružomberok je križovatka ciest z východu i západu, severu i juhu. Je tu Katolícka univerzita, zdržiava sa tu množstvo mladých ľudí z celého Slovenska i zahraničia. Preto sme dali zelenú tomuto mestu,“ vysvetľuje Ondrej Chrvala, tajomník Rady pre mládež a univerzity Konferencie biskupov Slovenska (KBS). Dopĺňa, že vznikol už aj pracovný názov stretnutia - R13. „Písmo R pripomína mestá stretnutí, Rio de Janeiro aj Ružomberok a zároveň pod ním môžu mladí rozumieť radosť z cesty za Ježišom. Číslo trinásť vystihuje rok konania sa oboch akcií,“ vysvetľuje Ondrej Chrvala.

Zámer pripraviť celoslovenské podujatie odsúhlasili v júni biskupi Slovenska. Ružomberok vtedy označili za predpokladané dejisko. Organizačný tím v júli oslovil vedenie Ružomberka. „Mesto už vtedy prejavilo záujem aktívne sa podieľať na príprave stretnutia. Z jeho vedením prediskutujeme ďalšiu spoluprácu v najbližších týždňoch,“ hovorí riaditeľ Komisie pre mládež v Spišskej diecéze Marek Uličný, ktorý je zodpovedný

za prípravu stretnutia R13 v Ružomberku. „Konečné rozhodnutie mestu prinesie prestíž, lebo ho navštívia mladí z celého Slovenska, ale aj zo zahraničia,“ dodáva Marek Uličný.

Organizačný tím aktívne pripravuje program R13, na ktorom nebudú chýbať katechézy pre mladých, križová cesta, duchovné, kultúrne a spoločenské aktivity. „Chceme prepojiť svetové podujatie so slovenským. Ukázať univerzalitu a nadšenie mladých ľudí z viery v Krista a spojiť Ružomberok so svetom,“ vysvetľuje Ondrej Chrvala, ktorý dnes s organizačným tímom navštívil možné miesta programu R13. Zároveň navštívili rektora Katolíckej univerzity v Ružomberku Tadeusza Zasepu.

Celosvetové SDM sa prvýkrát konali v roku 1985 v Ríme na podnet pápeža Jána Pavla II. Pápež, ktorého jeho nástupca Benedikt XVI. vyhlásil za blahoslaveného, sa usiloval o nadviazanie bližšieho dialógu Katolíckej cirkvi s mladými ľuďmi. Naposledy sa mladí stretli vlni v Madride. Na budúcoročnom svetovom podujatí, ktoré Katolícka cirkev pripravuje v rôznych mestách každé dva až tri roky, sa počíta s účasťou najmenej 200 Slovákov. Na Národnom stretnutí mládeže sa očakáva niekoľko tisíc mladých.

Komunikačný tím SDM 2013

Ružomberok vyjadril podporu Národnému stretnutiu mládeže

Ružomberok 15. augusta (TK KBS) – Mesto Ružomberok vyjadrilo plnú podporu organizátorom Národného stretnutia mládeže R13. „Sme pripravení urobiť všetko pre to, aby Národné stretnutie mládeže splnilo svoj cieľ, organizačne sa čo najlepšie vydarilo, a zároveň tým chceme vyslať signál, že Ružomberok je kedykoľvek otvorený pre mladých ľudí a pre podujatia takéhoto charakteru,“ povedal primátor Ružomberka Ján Pavlík.

Národné stretnutie mládeže R13 sa uskutoční na konci júla 2013 v Ružomberku. Podujatie bude alternatívou pre mládež, ktorá nepocestuje na budúcoročné Svetové dni mládeže (SDM) v Rio de Janeiro. O zámere zorganizovať toto celoslovenské podujatie práve v Ružomberku informovali organizátori počas uplynulého víkendu. Nadviazali na rozhodnutie biskupov Slovenska, ktorí ešte v júni označili mesto Ružomberok za predpokladané miesto konania tejto akcie.

„V dnešnej dynamickej dobe je pre mladých ľudí určite nesmierne inšpirujúce hľadať a aj nachádzať morálne a duchovné hodnoty, ktoré sú tak veľmi potrebné pre nie vždy jednoduchý život,“ poznamenal primátor Ján Pavlík. Ako dodal, pre Ružomberok, v ktorom sídli aj Katolícka univerzita, je veľkou cťou, že si ho organizátori vybrali ako miesto konania.

Stretnutie R13 už podporil aj rektor Katolíckej univerzity v Ružomberku Tadeusz Zasepa.

Martin Buzna

Posledná rozlúčka s kanonikom Mons. Ernestom Ludvom

Tesárske Mlyňany 16. augusta (TK KBS) - Vo Farskom kostole Zvestovania Pána v Tesárskych Mlyňanoch sa 14. augusta 2012 konali pohrebné obrady a pohrebná svätá omša za honorárneho kanonika sídelnej Nitrianskej kapituly Mons. Ernesta Ludvu. Predsedal im nitriansky pomocný biskup Mons. Marián Chovanec za účasti emeritných biskupov Mons. Jána Sokola a Mons. Dominika Tótha, kanonikov a veľkého počtu kňazov a veriacich. V mene Nitrianskej kapituly sa so zosnulým rozlúčil kanonik František Šútor. Telesné pozostatky zosnulého boli uložené na cintoríne v rodných Tesárskych Mlyňanoch.

Mons. Ludva sa narodil 26. septembra 1930. Sviatosť posvätného rádu kňazstva prijal 23. júna 1968. Pôsobil v Dvorníkoch nad Váhom, Lapáši, Nevidzanoch. V posledných rokoch bol na odpočinku v Tesárskych Mlyňanoch.

Peter Sandtner

Zomrel gréckokatolícky kňaz Vladimír Boňko, titulárny dekan

Prešov 17. augusta (TK KBS) - V piatok 10. augusta 2012 v prešovskej nemocnici v 31. roku kňazstva a v 83. roku života zomrel gréckokatolícky kňaz Prešovskej archiepie otec Vladimír Boňko, titulárny dekan. Pohrebné obrady vykonal prešovský arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ vo štvrtok 16. augusta 2012 v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Prešove a pochovaný bol na mestskom cintoríne v Prešove.

Otec Vladimír Boňko sa narodil 8. mája 1929 ako starší z dvoch bratov v učiteľskej rodine vo Svidníku. V r. 1944 bol spolu s rodičmi nútené evakuovaný do Štefanoviec v okrese Vranov k otcovmu bratovi. Po skončení 2. svetovej vojny navštevoval 8-ročné gymnázium v Bardejove, neskôr v Prešove, kam sa presťahovali s celou rodinou. Počas štúdia zorganizoval a viedol balalajkový súbor. Jeho láska k hudbe ho sprevádzala po celý život. Po maturite v r. 1949 nastúpil do práce vo Vysokých Tatrách, čo bolo motivované jeho družinou veľkou záľubou v lyžovaní.

Vysokoškolské štúdiá začal na Filozofickej fakulte v Bratislave v odbore filozofia – psychológia. Tam sa aktívne zúčastňoval náboženského života v mariánskej kongregácii, následkom čoho pri politickej previerke na vysokých školách bol po 2 rokoch zo štúdia vylúčený z dôvodu politickej nespoľahlivosti. Paradoxne tesne pred vylúčením získal ocenenie ako najlepší študent. Po tomto vylúčení bol od 15. apríla 1951 do 24. novembra 1953 zaradený na výkon vojenskej služby do PTP v Moste a neskôr v Prahe. V tomto zajateckom tábore nútených prác ťažko pracoval takmer 3 roky a nebolo mu dovolené zúčastniť sa ani na pohrebe vlastnej mamy.

V r. 1954 bol Krajským súdom v Prešove v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu v Prahe uznaný vinným z trestného činu združovania proti republike a odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výške 3 rokov a straty čestných občianskych práv nepodmienečne. Väzený bol na samotke v Prahe na Pankráci. Na základe prezidentskej amnestie bol po roku prepustený. V r. 1955 nastúpil do zamestnania v národnom podniku Zberné suroviny. Popri zamestnaní externe študoval na Vysokej škole Ekonomickej v Bratislave, ktorú ukončil v r. 1961. V r. 1959 sa oženil s Pavlinou, rod. Mihokovou, s ktorou vychovali tri dcéry a spolu prežili 53 rokov manželského života. V r. 1960 Ľudový súd v Prešove vyhovel jeho žiadosti o zhladenie odsúdenia a od toho času bol považovaný za občana, ktorý vôbec nebol súdený. V r. 1990 bol rehabilitovaný a Krajský súd v Košiciach jeho rozsudok v plnom rozsahu zrušil. Komisia Ústavu pamäti národa mu priznala postavenie účastníka protikomunistického odboja a Konfederácia politických väzňov Slovenska mu udelila Medailu cti.

Jeho postupne dozrievajúce povolanie ku kňazstvu a následne zoznámenie sa s ThDr. Jánom Ivanom Mastiliákom CSsR ho priviedli k tomu, že v 70-tych rokoch tajne študoval práve u otca Mastiliáka a 8. februára 1981 bol tajne vysvätený za kňaza. Do r. 1990 pôsobil ako tajný kňaz. Od r. 1990 do r. 1997 bol správcom farnosti Geraľtov. V rokoch 1997 až 2001 pôsobil ako výpomocný duchovný v Prešove, kde pravidelne spovedal v Katedrálnom chráme sv. Jána Krstiteľa. V roku 1998 mu bol udelený titul titulárneho dekana. V roku 2001 vo veku 72 rokov odišiel vzhľadom na zhoršujúci sa zdravotný stav do dôchodku, kedy jeseň svojho života prežil v Prešove.

Informačné stredisko Prešovskej archiepie